

ERETRISKE GRAVSKRIFTER

UDGIVNE

AF

CHR. BLINKENBERG.

Avec un résumé en français.

Vidensk. Selsk. Skr., 6. Række, historisk og filosofisk Afd. III. 2.

KØBENHAVN.

BIANCO LUNOS KGL. HOF-BOGTRYKKERI (F. DREYER).

1891.

Paa en Rejse, som jeg i Begyndelsen af Sommeren 1890 foretog gennem nogle Egne af Attika og Boiotien, fandt jeg ogsaa Lejlighed til at sætte over til Eretria, nærmest for at se Resterne af Borgen og de faa andre Oldtidslevninger. Ved min Ankomst forefandt jeg et ret betydeligt Antal udgivne Indskrifter, der var komne for Dagen ved Udgravninger, som private Mænd havde foretaget med Regeringens Tilladelse¹⁾. Jeg benyttede da Lejligheden til at tage Afskrifter og tildels Papirsafttryk af de nye Indskrifter. Desværre nødte Forhold, som jeg ikke var Herre over, mig til at drage bort, før jeg ønskede, og et nyt Besøg paa Stedet kunde ogsaa kun blive af kort Varighed. Følgen heraf blev, at jeg ikke fandt Lejlighed tilbagefter at sammenligne mine Afskrifter med Stenene, og der er derfor muligvis indløbet enkelte Fejl. Dog er de næppe væsentlige, da den allerførste Del af Indskrifterne var særdeles godt bevaret og let at læse. Mine Maalsangivelser kan maaske tildels afvige en Ubetydelighed fra det rette, da jeg maatte maale Stenene paa Pladsen, hvor de stod, ofte halvt eller mere end halvt dækkede af andre, som var stillede foran.

I den her foreliggende Samling vil man foran hver Indskrift, som jeg selv har set, finde en mere eller mindre bestemt Tidsangivelse. Denne beror i alle Tilfælde kun paa et Skøn, bygget paa Bogstavernes Form og Skriftens Karakter; fastere Holdepunkter for en Tidsbestemmelse har jeg ikke fundet ved nogen af Indskrifterne. Det følger af sig selv, at et saadant Skøn ikke altid kan være sikkert, navnlig naar Talen er om saa korte Indskrifter som disse, der tit ikke indeholder de Skriflægn, hvis Alder lettest lader sig bestemme. Hertil kommer, at individuelle Forhold kan have spillet en langt større Rolle ved Indhugningen af disse private Indskrifter end ved de paa Statens Vegne udfærdigede Dokumenter. Naar jeg alligevel har besluttet mig til at angive en bestemt Tid, saa godt jeg kunde, saa er det, fordi jeg af Erfaring véd, hvor raadvild man ellers tit staar, da man paa Grundlag af den Form, som Indskrifterne antager i den trykte Gengivelse, saa godt som intet kan slutte med Hensyn til dette Punkt.

Af de eretriske Gravskrifter har 39 været trykte i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 166—168, dog kun med Minuskler og uden nogensomhelst Angivelse om Indskriftens Alder, Stenens Form og Størrelse o. s. v. Disse maatte jeg derfor medtage her. Men tillige besluttede jeg at optrykke de faa Stykker, som tidligere har været udgivne (i *Corpus inscriptionum Græcarum*, *Bulletin de correspondance hellénique* o. s. v.). At jeg derved muligvis kan have overset et og andet, vil man tilgive mig, da denne Udgave besörges, medens jeg endnu er paa Rejse. — Jeg har udelukkende holdt mig til de Indskrifter, som er fundne indenfor Eretrias Omraade²⁾, da Samlingen vilde have faaet en for uensartet Karakter, naar ogsaa de kendte Gravskrifter over Eretriere, som døde udenfor deres Fædreland, skulde have været optagne.

¹⁾ Korte Beretninger om disse Udgravninger tillige med en Angivelse af, hvilke Genstande der erhvævedes for Centralmuseet i Athen, findes i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1885—1889; om tidligere Fund nogle Meddelelser af Girard i *Bulletin de correspondance hellénique* III, 211—213. En omhyggelig og klar Oversigt over Gravenes Indretning og indre Udstyrelse har Tsuntas, der som Efor førte Tilsyn med Udgravningerne, givet i *Έφημερ. ἀρχαιολ.* 1886, 31 ff.

²⁾ Alle Gravskrifterne stammer, paa faa Stykker nær, fra selve Byen Eretrias Nekropol. Undtagelserne er følgende: Nr. 136 funden en Times Vej fra Eretria, men rimeligvis bortslæbt derfra; Nr. 66 og 135 fra Aliveri o: den gamle eretriske Kome Tamynai; Nr. 111 fra Vathia. Derimod har jeg ingen Indskrifter medtaget fra Styra, der vel til Tider blot var en eretrisk Demos, men dog oprindelig havde været en selvstændig Stat og paa Grund af sin fjærne Beliggenhed næppe havde mange Traditioner tilfælles med Eretria. — Indskriften KAIBEL *Epigr. Græc.* 89 har jeg udelukket, da den ikke, som K. antager, kan stamme fra Eretria.

Ved hver Indskrift, som tidligere har været udgivet, har jeg angivet dette, saa vidt det var mig bekendt. Særlig har jeg fremhævet dem, som jeg ikke selv har set, idet Numrene over disse er satte imellem Klammer; for disses Vedkommende beror Texten altsaa paa de tidligere Udgiveres Avtoritet.

Anvendte Forkortelser.

[] er sat om Numrene ved de Indskrifter, som jeg ikke selv har set.

Romertal efter Ordet *Stele* henviser til Figurerne Side 109. (5).

H. = Højde.

B. = Bredde.

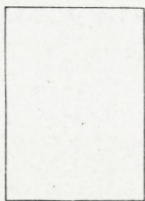
T. = Tykkelse (Dybde).

BH. = Bogstavernes Højde.

Maalene angives i Centimeter. Parentheser () om en Maalsangivelse betyder, at Stenen i den Retning er sønderbrudt og ufuldstændig; Tallet angiver da det bevarede Stykkes Udstrækning.

Gravfundene viser, at der i Eretria ikke har været anvendt megen Ødselhed paa Gravenes ydre Udstyr. Det er i sig selv ganske naturligt. Man maatte paa Forhaand antage, at Forholdene i den lille euboiske By aldrig havde taget en saadan Udvikling som i Athen, hvor det jo blev nødvendigt ved Lov at sætte en Grænse for Gravmindernes Pragt. Jeg ser bort fra de Tilfælde, hvor Gravmindet skulde bringe den dødes Billede til Efterverdenen; ogsaa Gravstenen, der kun skulde bære et Navn, har i Athen tidlig faaet en saadan Udsmykning og antaget en saadan Størrelse, at den selv blev til et prægtigt Mindesmærke: dens Form, dens Dekoration, dens Ornamenter vexlede efter Tidens Smag og gennemløb en lang Udvikling, som vi kender godt baade fra talrige bevarede Monumenter og fra Afbildninger paa Vaser, især de hvide *Lekythoi*.

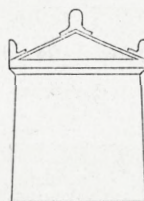
I Eretria stiller Sagen sig anderledes. Naar Graven var tilkastet, nøjedes man i Reglen med at opstille en simpel Sten med den afdødes Navn. Af andre Gravminder har man kun fundet ganske faa¹⁾. Stelen selv var næsten altid af ringe Omfang og uden Ornamenter. De faa Exemplarer, der er smykkede med Palmetter og Rosetter, er simpelthen Efterligninger af samtidige attiske Mønstre; nedenfor vil der under de enkelte Numre blive meddelt en kort Beskrivelse af dem. De almindelige, tarveligere Steler kan henføres til følgende fire Hovedformer:



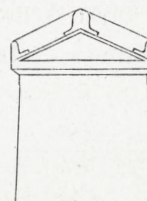
I.



II.



III.



IV.

¹⁾ Jeg har set følgende:

α. Gavl, der har tjent som Overligger over en *vaίετος*; = Nr. 104.

β. Marmorblok med en cylinderformet Fordybning paa Overfladen til at optage en Søjle, Marmorvase eller lignende; = Nr. 88.

γ. Nederste Del af et Relief af smukt Arbejde (H. 55): en nøgen ung Mand er fremstillet i Profil, støttet til en tynd Stav.

Materialet er i Reglen det graa euboiiske Marmor eller euboiisk Kalksten; sjældnere er hvidt Marmor anvendt. Jeg har ikke anset det for nødvendigt at angive dette i det enkelte.

I, den simpleste Form, er i den ældre Tid (5—4 Aarh.) eneherkende og vedbliver bestandig at være den hyppigste. Stenens Bagside saa vel som det nederste Stykke, der skulde nedgraves i Jorden, er for det meste aldeles raa, Forsiden er noget mere bearbejdet, dog sjælden ganske glat. Naar dette ikke er Tilfældet, er der, for at Indskriften kunde træde bedre frem, indhugget en glat Strimmel, hvori Bogstaverne er indmejslede.

Om II gælder i Hovedsagen det samme som om I. Ogsaa Stjerne af denne Form er i de færreste Tilfælde ganske glat afarbejdede. De dukker lidt senere frem end de første (fra 4—3 Aarh.) og holder sig hele Tiden igennem.

III og IV træder endnu senere frem (fra 3—2 Aarh. af). De viser en Bestræbelse efter med ringe Bekostning dog at give Gravstenen en Smule dekorativ Udsmykning; deres Form er laant fra velkendte attiske Forbilleder.

Hvad endelig selve Gravskrifterne angaar, saa indeholder de med faa Undtagelser kun det allernødvendigste: den afdødes Navn, for det meste dog med Tilføjelse af Faderens Navn i Genitiv. Kirkegaardspoesien, der andensteds har sat talrige, sjælden særlig tiltrækkende Frugter, er her kun repræsenteret ved to Epigrammer; af det ene er endda kun det første Versepar bevaret. Historisk kendte Personer har ikke fundet Hvile i de Grave, hvorfra de eretriske Steler stammer. Disses Betydning ligger da alene i de Navne, som de bærer. Onomatologi er, hvad man ikke kan undre sig over, en lidet bearbejdet Gren af den græske Oldtidsforskning. At der dog selv af et saa tørt Materiale, som en Samling Personnavne unægtelig er, ogsaa kan drages Slutninger om et Folks Sprog, dets Kultur, Forbindelse med omboende Stammer og lign., har jeg i mine Bemærkninger til Indskrifterne kun kunnet antyde; en videre Udførelse heraf maa være en fremtidig Bearbejdelse af det store onomatologiske Materiale forbeholdt.

Eretrias Borgerskab var ligesom Athens delt i Demer. I officielle Kataloger stillede man Navnene i Række ordnede efter Demer, eller ogsaa föjede man, naar der afveges herfra, til Personens Navn en Angivelse af, hvilken Demos han hørte til. Og dog findes

-
- δ. Relief, H. 90, B. 35, omgivet af en Ramme af arkitektonisk Form: staaende Kvinde iført en lang vatret Klædning; hun sænker højre Arm, i venstre Haand holder hun et Æble foran Brystet. Tarveligt Arbejde; ret godt bevaret (kun Ansigtet og højre Haand er beskadigede).
 - ε. To Fragmenter af et stort Gravrelief: i naturlig Størrelse er fremstillet en siddende Kvinde og en staaende Tjenerinde. Temmelig tarvelig Udførelse.
 - ζ. Relief, = Nr. 52.
 - η. Den midterste Del af et ret ejendommeligt Mindesmærke (H. 50): en massiv Gravvase med en Sfinx paa hver Side, alt udarbejdet af ét Stykke Marmor. Stærkt beskadiget. Arbejdet ikke synderlig fint.
 - θ. Marmorstatuette: et lille Barn, der sidder paa Jorden.
 - ι. Statue: Løve i naturlig Størrelse; Arbejdet ikke særlig smukt.

ikke paa nogen af Gravstenene *Γρογγεύς*, *Κοτυλαεύς* o. s. v. Men det er ikke underligt. Den Skik at tilføje slige Betegnelser i private Mindesmærker er specielt attisk, ja selv i Athen er den jo ikke saa overmaade gammel. Den passede for en Stormagt som Athen, hvis enkelte Demer for en Del havde samme Betydning som mangel selvstændig græsk Stat. I Eretria kunde sligt næppe falde nogen ind. Derimod kan vi rolig gaa ud fra, at de *fremmedes* Fædreland altid angaves paa deres Grave. De Gravstene, som intet Ethnikon bærer, maa derfor hævdes for Eretrierne. At nogle af dem har været Gravminder over Slaver, er mer end sandsynligt: flere Steler er særlig smaa og ubetydelige, og enkelte Navne taler ogsaa derfor. Jeg er tilbøjelig til at antage, at f. Ex. Nr. 18, 96, 123 maa henføres til denne Kategori; om Nr. 130 (*Συρίσχος*) og 131 (*Σύρος χορηστός*) kan der ikke godt være nogen Tvivl (for den sidstes Vedkommende ligger der vel ogsaa et Vidnesbyrd i Tilføjelsen af Ordet *χορηστός* i en saa tidlig Periode). Men Afgørelsen kan i de enkelte Tilfælde tit være tvivlsom. At antage alle, paa hvis Gravsten Faderens Navn ikke er tilføjet, for Slaver eller Frigivne forbyder sig af sig selv.

[1.]

Udgiivet af RANGABÉ i *Mémoires présentés par divers savants à l'Académie des Inscriptions* I sér., t. III, S. 206.

ΘΗΝΟΔΩΡΟ
ΑΘΗΝΑΙΟ

[A]θηνόδορο[ς]
Ἀθηναί[ο].

2.

Stele, I. — H. 112, B. 63, T. 23. BH. 5—6. — 2 Aarh. f. Chr.

ΑΘΗΝΟΚΛΕΗΣ

Ἀθηνοκλέης.

Genitiv af det samme Navn forekommer i Nr. 116 (*Ἀθηνοκλέου*). De andre Navne med samme Endelse, som findes i denne Samling, har allé den sammentrukne Form *-κλής*: *Ἀριστοκλής* Nr. 11, *Μεγακλής* Nr. 91, *Νικοκλής* Nr. 103, *Φιλοκλής* Nr. 146. — I det store eretriske Navnekatalog, som *Tsuntas* har udgiivet (*Ἐφημερίς ἀρχαιολογική* 1887, 83 ff.), træffer vi den sammentrukne og den usammentrukne Form Side om Side og paa det nærmeste lige hyppigt; Kataloget stammer, efter Skriften at dømme, fra Slutningen af det tredje eller Begyndelsen af det andet Aarh. f. Chr. Da jeg oftere maa citere det, er det nødvendigt kortelig at gøre Rede for nogle sproglige Ejendommeligheder derved. Mange Navne findes jævnsides i forskellige Former, men desuden fremtræder der jævnlig en saadan Forvirring i Bøjningsformerne, at man ikke kan antage, at noget virkelig eksisterende Skrift- eller Talesprog samtidig har haft disse. F. Ex. ender Ordene paa *-ίας*, paa *-δης*, *-νης*, *-της* o. s. v. i Genitiv sædvanlig paa *-ου*, men ved Siden heraf findes flere Steder Endelsen *-ω*; Navnene paa *-τέλης* har i Genitiv regelmæssig *-τέλου*, men et enkelt Sted findes *-τέλεος* o. s. fr. Den sandsynligste Forklaring er, at de, som har forfattet Udkastet til det nævnte Dokument, gennemgaaende har tilstræbt at give Ordene de almindelige fælles græske Endelser, men af og til bevidst eller ubevidst har optaget Former, som tilhørte den ejendommelige eretriske Dialekt, der maa antages paa den Tid, tildels i al Fald, at have levet som Talesprog. Saa vidt vi kender denne Dialekt¹⁾, stemmer de fra *χοινή* afvigende Former for Størstedelen godt overens med den.

¹⁾ Der er kun bevaret faa længere Indskrifter i eretrisk Dialekt. A Brudstykke af en Overenskomst mellem Eretria og Histiaia (*Ἀρχαιολογική ἐφημερίς* 1872 *περίοδ. β', τεύχ. ιε'*, ἀρ. 417 med Tavle 54, optrykt i *Cauers delectus*² Nr. 553) og B Indskrift fra Amfaraoshelligdommen (*Ἐφημερίς ἀρχαιολογική* 1885, 93 ff.). Paa Grundlag heraf har U. v. Wilamowitz-Möllendorff sammenstillet de eretriske Dialektejendommeligheder i *Hermes* 21. Bd. (1886) S. 98 ff. Endvidere C og D, Stelefragmenter fra Aliveri (Tamynai), udgivne i *Neue Jahrb. f. Philol.* 75, 352 (*Baumeister*) og RANGABÉ *Antiquités helléniques* II, Nr. 957. Disse to Indskrifter synes hidtil ikke at have været synderlig paaagtede; de foreligger ogsaa i en slemt mishandlet Form, men indeholder dog sikre eretriske Dialektformer (*σίτηρον, ἐκπρηπτότων*). Til disse fire udgivne Indskrifter kommer endnu E en fornylig funden Stele, der indeholder to korte Proxenidekreter.

Ἀθηνοκλέης maa i Henhold hertil anses for en virkelig eretrisk Dialektform, skönt Indskriften tilhører en Tid, da *ζωνή* ogsaa i Eretria almindelig brugtes i Skrift.

3.

Stele, III. — H. 85, B. 29, T. c. 10. BH. $1\frac{1}{4}$ — $1\frac{1}{2}$. — 1 Aarh. e. Chr. — Under Indskriften, hvis Bogstaver er meget uregelmæssige, er der udhugget to raa Rosetter (Diameter 10). — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 12.

Α Μ Μ Ι Α
ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΥ

Ἀμμία
Ἀριστοξένου.

4.

Fragmenteret Stele, I. — (H. 55), B. 43. BH. $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$. — 2—1 Aarh. f. Chr.

Α Μ Υ Ν Τ Μ Σ
ΓΕΙΣΙΔΗΜΟΨ

Ἀμόντας
Πεισιδῆμου.

Formen *Ἀμόντας* har ligesom i Athen af let forstaaelige Grunde fortrængt den attisk-ioniske Form *Ἀμόντης*.

5.

Stele, I. — H. 48, B. 33 $\frac{1}{2}$, T. 13. BH. 2—3 $\frac{1}{2}$. — 2—1 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 166, 8.

Α Μ Φ Ι Κ Λ Ε Ι Α
ΓΑΡΑΜΟΝΙΔΟΥ

Ἀμφίκλεια
Παραμονίδου.

Ἀμφίκλεια er den fællesgræske Hunkønsform til *Ἀμφικλῆς*. I den eretriske Dialekt svarer til Mandsnavnene paa *-κλέης* Kvindenavne paa *-κλείη*: Dialekten har ligesom den ioniske Dialekt i Asien i disse Tilfælde lang Vokal i Endestavelen, og oprindeligt *ā* synes i eretrisk i alle Tilfælde at være gaet over til *η* (smlgn. Nr. 2¹) D, 64, 86, 100). Af de herhenhørende Navne i denne Samling viser altsaa *Παντακλείη* (Nr. 112) den rene eretriske Form; *Κτηρίκλεια* (Nr. 81) er et underligt Misfoster, den første Halvdel eretrisk (se min Bemærkning til Nr. 80), den sidste fællesgræsk; en tredje Form fremtræder i *Μαντίκλεια* (Nr. 90).

Navnet *Παραμονίδης* har jeg ikke truffet andensteds i ganske samme Form, men det er naturligvis samme Navn som *Παρμονίδης* i den bekendte Indskrift ΚΥΜΑΝΤΙΣ Ἄττ. ἐπιγρ. ἐπιτ. Nr. 2, L. 24 og det thessaliske *Παρμονίδας* med det deraf afledede Patronymikon *Παρμονίδαως* (*Mittheil. d. deutsch. arch. Inst.* VII, S. 61, Beil. 3, L. 81 og 86¹). Om dets Stamord *Παράμονος* vil blive talt nedenfor (Noten til Nr. 20). — Navnene paa *-ίδης* hører til de allermindeligste i Eretria. I de her udgivne Gravindskrifter findes tilfældigvis ikke særlig mange af dem; men blandt dem, der forekommer, er der flere ret mærkelige Exempler (*Παραμονίδης*, *Εὐετηρίδης* Nr. 46, *Πολεμαρχίδης*? Nr. 156). Disse Navne har i den Periode,

¹) I Transskriptionen sstds. S. 68 skrives *Παρμενίδας* og *Παρμενίδαως*. — Samme Patronymikon *Mitth.* VIII, S. 115 *Ἀσσύφιλος* | *Παρμονίδεως*, Indskrift fra Larissa.

som Indskrifterne tilhører, forlængst hørt op med at være egentlige Patronymika σ : Tillægsord, som kunde føjes til Navnet, naar man vilde nævne en Person *πατρόθεν* (*Πηληιάδης Ἀχιλλεύς*); i den Henseende er de, som andensteds i Hellas, afløste af den simple Genitiv af Faderens Navn. Det næste Stadium, som Ordene paa *-ίδης* gennemløber, inden de udvikler sig til simple og ligefremme Personnavne, er, at de ganske vist anvendes som saadanne, men at deres oprindelige Betydning (*Παραμονίδης* = *υἱὸς Παραμόνου*) har holdt sig i Folkets Bevidsthed og vist sig i den praktiske Anvendelse. Ogsaa dette Stadium er tilbagelagt i den Tidsalder, hvorfra de bevarede Indskrifter hidrører. Men at det har holdt sig længe i Eretria, fremgaar dels af de herhenhørende Navneformers overordentlige Hyppighed, dels af flere direkte Exempler i det omtalte Navnekatalog (*Θεοτιμίδης Θεοτίμου, Κλεοφαντίδης Κλεοφάντου, Πλουταρχίδης Πλουτάρχου* o. a.). Kun paa denne Maade forklares endelig de ovenfor anførte usædvanlige Navne.

6.

Den øverste Del af en Stele, III. — (H. 35), B. 33½, T. 6. HB. 1¾—2¼. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΑΜΦΙΝΙΚΗ
ΙΚΑΝΔΡΟΥ

Ἀμφίνικη
[Ν]ικάνδρου.

Navnet *Ἀμφίνικη* er mig ikke bekendt andenstedsfra; ogsaa *Ἀμφίνικος* er et temmelig sjældent Navn. For Eretrias Vedkommende findes det dog ikke blot flere Steder i Indskriften *Ἐφημ. ἀρχαιολ.* 1887, 83 ff., men er ogsaa overleveret som Magistratsnavn paa Mønter (*ΜΙΟΝΝΕΤ Descr. de méd. ant. Supplém. IV, 363, Nr. 84 og 365, Nr. 95*).

7.

Fragmenteret Stele, III. — (H. 93), B. 38, T. 8. BH. 2—2¾. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ

Ἀντιπάτρου.

Min Afskrift af denne Stele maa være ufuldstændig, da en enestaaende Genitiv ikke forekommer paa nogen af de andre Gravstene.

[8.]

Corp. inscr. Græc. 2144 c = *Le Bas* 1604.

ΑΓΟΛΛΟΔΣ . . .
ΑΓΟΛΛΩ

Ἀπολλόδο[ρος]
Ἀπολλω[νίου].

9.

Stele, I. — H. 53, B. 36, T. 7. BH. 2¾—3. — 2 Aarh. f. Chr.

ΑΡΙΣΤΑΙΝΑ

Ἀρίσταινα.

Jeg har akcentueret tredjesidste Stavelse i dette Navn, idet jeg antager, at det snarere er Hunkönsformen til *Ἀρίστων* (som *Λάκαινα: Λάκων, Τρύφαινα: Τρύφων* o. s. v.) end til *Ἀρίσταινος*. Navnet forekommer, mig bekendt, ellers ikke.

10.

Stele, I. — H. 70, B. 46, T. 13. BH. 2 $\frac{1}{4}$ —3. — 2 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 29.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΑΡΧΕΠΟΛΙΔΟΣ

Ἀριστείδης
Ἀρχεπόλιδος.

11.

Det øverste af en Stele, III. — (H. 46), B. 32 $\frac{1}{2}$, T. 7. BH. 2—2 $\frac{3}{4}$. — 2 Aarh. f. Chr.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΟΥΙΜΟΥ

Ἀριστοκλῆς
Ὀψίμου.

12.

Stele, I. — H. 60, B. 33, T. 7. BH. 2—2 $\frac{1}{2}$. — 3 Aarh. f. Chr.

ΑΡΙΣΤΥΛΛΟΣ

Ἀρίστυλλος.

13.

Den øverste Del af en Stele, I. — (H. 24), B. 31, T. 6. BH. 2 $\frac{1}{4}$ —3. — 1 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 18.

ΑΡΙΣΤΩ

Ἀριστώ.

14.

Fragmenteret Stele, III. — (H. 58), B. 25, T. 7. BH. 2. — 1 Aarh. e. Chr.

ΡΤΕΜΙΣΙΑ
ΙΛΟΚΡΑΤΟΥ

[Α]ρτεμισία
[Φ]ιλοκράτου.

15.

Stele, I. — H. 54, B. 38, T. 13. BH. 4 $\frac{1}{2}$ —5 $\frac{1}{2}$. — 2 Aarh. f. Chr.

ΑΡΧΙΓΓΗ

Ἀρχίππη.

16.

Stele, I. — H. 82, B. 49 $\frac{1}{2}$, T. 8. BH. 3—4 $\frac{1}{4}$. — 4—3 Aarh. f. Chr.

ΑΡΧΩ
ΘΡΑΞΙΓΓΟΥ

Ἀρχώ
Θρασίππου.

17.

Stele, III. — H. 80, B. 38, T. 9. BH. 1 $\frac{3}{4}$ —2 $\frac{1}{2}$. — 2 Aarh. f. Chr.

ΑΣΚΛΑΓΩΝ
ΘΕΟΓΕΙΤΟΝΟΣ

Ἀσκλάπων
Θεογείτονος.

18.

Stele, II. — H. 48, B. 25 $\frac{1}{2}$, T. 6. BH. 1 $\frac{1}{4}$ —2. — 1 Aarh. f. Chr.

ΑΣΤΡΑΓΑΛΟΣ

Ἀστράγαλος.

19.

Stele, I. — H. 70, B. 35, T. 7 $\frac{1}{2}$. BH. 3. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΑΣΤΙΡΑΤΗ

Ἀστ[υκ]ράτη.

Til Mandsnavnene paa *-χράτης* svarer i de bevarede eretriske Indskrifter Kvindenavne paa *-χράτη*; den andensteds almindelige Endelse *-χράτεια* forekommer ikke her.

20.

Stele, III. — H. 65, B. 37, T. 9. BH. 2 $\frac{1}{4}$ —2 $\frac{3}{4}$. — 2 Aarh. e. Chr. (?). — I Gavlen er udhugget et rundt Skjold; Skriften er raa og uskön.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΥ
ΧΑΪΡΕ

Ἀφροδισία
Παραμόνου
χαῖρε.

Παράμονος, hvoraf *Παραμονίδης* (Nr. 5) er afledet, har efter Indskrifternes Vidnesbyrd været det almindeligste Navn i Eretria. I Gravskrifterne findes det 5 Gange; det tilsvarende Kvindenavn 2 Gange; i de to større eretriske Navnelister (*Ἀρχαιολογικὴ ἐφημερίς* 1869, *περίοδ. β' ἀρ.* 404 med Tavle 48, og 1887 S. 83 ff.) optræder det ligeledes hyppigere end ethvert andet. Det er nok værdt at lægge Mærke hertil, da Navnet ellers er forholdsvis sjældent overalt i Hellas undtagen i Boiotien. Allerede dette Forhold viser altsaa, at Eretrierne har staaet i stærk Forbindelse med og været paavirkede af deres Genboer hinsides Sundet. Endnu tydeligere vidner andre Navne herom, især *Βίοττος*, der har været meget almindeligt i Eretria (se Nr. 72¹), Nr. 162; *Ἀρχ. ἐφημερ.* 1869 *ἀρ.* 404 β' 9. β' 51; 1887, 83 ff., 2. 24. 176. 183. 201), og Afledningerne paa *-ιχος*: *Ὀλύμπιχος*, *Πόλλιχος* (*Ἀρχ. ἐφημερ.* 1869 *ἀρ.* 404 β' 37), *Φιλώνιχος*, *Ὠρώπιχος* (*Ἐφημερ. ἀρχαιολ.* 1887, 83 ff., L. 286 efter min Afskrift; i Tsuntas's Text staar *Ἀσώπιχος*), *Μυρτίχη* o. s. v. Til flere andre Navne i de følgende Indskrifter findes ogsaa de bedste Analogier paa boiotiske Steler, uden at man dog kan bevise, at de er specielt boiotiske (smlgn. mine Bemærkninger til Nr. 62, 92, 106, 108).

Ligesom i Attika tilføjes Ordet *χαῖρε* ikke i de Gravskrifter, som tilhører den ældre Tid; alle de, hvori det findes, stammer fra Kejsertiden.

21.

Stele, I. — H. 90, B. 39, T. 9. BH. 2 $\frac{1}{2}$ —3. — 3—2 Aarh. f. Chr. (?).

ΒΙΟΙΤΙ

Βιωῖτι[ς].

Samme Navn findes i den følgende Indskrift; det svarer til en Hankönsform *Βιοίτης*, der vel heller ikke, mig bekendt, er overleveret nogensteds, men har tilstrækkelige Analogier i Navne som *Θυμοίτης*, *Ἰεροίτας* (Indskrift fra Mitylene, *Mittheil. d. deutsch. arch. Inst.* IX, 87), *Κλεοίτης*, *Μενοίτας*, *Ξενοίτης*, *Σαμοίτας* (Indskrift fra Thessalien, *Mittheil. d. deutsch. arch. Inst.* VII, 68, L. 75), *Φιλοίτης* o. a.

22.

Fragmenteret Stele, III. — (H. 80), B. 48, T. 10. BH. 2 $\frac{1}{2}$ —3. — 2 Aarh. f. Chr. — Under Indskriften to Rosetter.

ΒΙΟΙΤΙΣ
ΑΝΑΞΙΦΙΛΟΥ

Βιωῖτις
Ἀναξιφίλου.

23.

Stele, III. — H. 67, B. 34½, T. 8. BH. c. 2. — 2—1 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 13.

ΒΟΙΩΤΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Βοιώτας
Δημητρίου.

Βοιώτας er mig ikke bekendt andenstedsfra; det bør sandsynligvis kun betragtes som en anden (boiotisk?) Form for *Βοώτης*.

24.

Stele, I. — H. 70, B. 43, T. 20. BH. 3—4. — 4—3 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 168, 35.

ΓΗΡΥΞ

Γῆρυς.

Dette sjældne Navn forekommer f. Ex. *Corp. inscr. Attic.* I, 324 c, L. 73; sstds. II, 3, 2724: *Γῆρυς* | ἰσοτελής | Νικῶ Γῆρυος γυνή κτλ.

25.

Stele, I. — H. 76, B. 43, T. 7½. BH. 2½—3. — 1 Aarh. f. Chr. — Tidligere trykt i *Bull. de corresp. hell.* III, 212, 5 (*Γοργυθ[ος]* | *Δημονικο[υ]*).

ΓΟΡΓΥΘ
ΔΗΜΟΝΙΚΟΥ

Γόργυθ[ος]
Δημονίου.

26.

Stele, II. — H. 85, B. 33, T. 8. BH. 2½—3. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΔΗΜΙΓΓΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΜΟΥ

Δήμιππος
Δημοτίμου.

Papes Lexikon har ikke *Δήμιππος*, derimod *Δάμιππος*, der forklares = *Δαμάσιππος*. Det kan dog i det mindste være tvivlsomt, om denne Forklaring er rigtig, da de allerfleste Exempler paa Navnets Forekomst er doriske, og man i disse Tilfælde har Lov til at antage *Δάμιππος* = *Δήμιππος*. — I den eretriske Indskrift *Ἀρχαιολ. Ἐφημερ.* 1869, ἀρ. 404 findes *Δήμιππος* flere Gange (β' 25, γ' 25, γ' 45), i *Ἐφημερ. ἀρχαιολ.* 1887, 83 ff., L. 6 *Εὐδῆμιππος*; det sidste har muligvis ogsaa staaet i den attiske Indskrift KUMANUDIS *Ἀττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 2758 (... *ημιππος*).

[27.]

Corpus inscr. Græc. 2145 = *Le Bas* 1603.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΗΣ

Δημοκρίτης.

Ligesom de tidligere Udgivere har jeg ladet Formen *Δημοκρίτης* blive staaende. De talrige Gravskrifter fra Eretria, som nu foreligger, viser, at den afdødes Navn altid skreves i Nominativ. Hvis da Indskriften er fuldstændig, og *Δημοκρίτης* er rigtigt, maa det være en højst usædvanlig Ændring af det almindelige *Δημόκριτος*; men det ligger jo saare nær at rette til *Δημοκρίτη*.

28.

Det øverste af en Stele med gavllignende Afslutning foroven, smykket med et Palmetteornament, som minder om det, der er afbildet BRÜCKNER *Ornament und Form der attischen Grabstelen*, Tavle I, Fig. 10; under Indskriften to Rosetter (Diameter 11), hvis Midterblade ikke er plastisk udformede, men kun har været angivne ved Maling. — (H. 67), B. 46, T. 11½. BH. 2—2¼. — 3 Aarh. f. Chr.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ

Δημοσθένους
Δημοκρίτου.

29.

Stele, I. — H. 98, B. 49, T. 8. BH. 3—4. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΔΗΜΟΦΑΝΗΣ
ΚΥΝΙΟΥ

Δημοφάνους
Κυνίου.

En *Δημοφάνους Κυνίου Μινθουνοτόθεν* nævnes i *Ἐφημερ. ἀρχαιολογ.* 1887, 83 ff., L. 165 (efter min Afskrift; *Tsuntas's* Text har ΔΗΜΟΦΑΝΗΣ. ἸΟ.). Det er muligvis den samme, hvis Gravschrift her udgives. *Κυνίου* henfører jeg til en Nominativ *Κυνίας*, skönt denne ikke er overleveret. Men hos *Herodot VI*, 101 (sln. *Pausanias VII*, 10,2) nævnes som en af Eretrias Forrædere *Φίλαγρος ὁ Κυνέου* (hvilket man sandsynligvis med Rette har foreslaaet at ændre til *Κυνέω*), og at Forskellen mellem *-ίας* og *-ίας* intet har at sige, viser de talrige Dubletter (*Λυσέας—Λυσίας*, *Νικέας—Νικίας*, *Ξενέας—Ξενίας*, *Χαιρέας—Χαιρίας* o. s. v., smlgn. Nr. 83). — Pape vil aflede *Κυνέης* af *κυνέη*. Det er der ikke mindste Grund til. Analogien fra de andre Navne paa *-ίας* og *-έας* taler simpelthen for Afledning af en Stamme *κυν-* ο: af Ordet *κύων*. Vi kan billigvis ikke undre os over allerede i gammel Tid at træffe en *Hunding* i Eretria, hvor Artemis Amarysias ældgamle Helligdom var.

[30.]

Bullet. de corresp. hell. III, 212, 3.

ΔΗΜΟΦΙΛΗ

Δημοφίλη.

31.

Fragmenteret Stele, I. — H. 54, B. 28½, T. 8. BH. 1½—2¼. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΔΙΟΔΩ . . .

Διόδω[ροϛ]

ΝΙΚΟΔΗΜ . . .

Νικοδόμ[ου].

32.

Stele, III. — H. 50, B. 25, T. 6. BH. 1¾—2. — 3 Aarh. f. Chr.

ΔΙΟΚΟΣΜΟΣ
ΜΕΙΞΙΚΛΕΟΥΣ

Διόκοσμος
Μειξικλέους.

Intet af de to Navne har jeg truffet andensteds; men de savner ikke Analogier. Baade det enkelte *Κόσμος* forekommer som Personnavn, og ligeledes S sammensætningerne *Εὔχοσμος* og *Θεόχοσμος*; det sidste staar jo *Διόχοσμος* overordentlig nær.

Μειξικλήϛ maa sættes i Forbindelse med Navne som *Μεΐξις* (Mandsnavn, hvoraf Genitiven *Μεΐξιος* i den kerkyræiske Indskrift *Mittheil. d. deutsch. arch. Inst.* I, 42), *Μειξωνίδης*

(ib. III, 229), *Μεξίππος* (*Corp. inser. Attic.* II, 3, 1735). Hyppigere findes lignende Navne med enkelt Vokal i første Stavelse: *Μεξίας*, *-άδης*, *Μεξίδημος* o. s. v. Lexikograferne afleder dem af Stammen i Verbet *μίσγω*. — *Μεξικλέους* er det eneste her foreliggende Exempel paa Genitivendelsen *-ους*; de andre Genitiver af Navne paa *-κλῆς* ligesom af Navnene paa *-ράτης*, *-σθένης*, *-φάνης*, *-χάρης* ender paa *-ου* (se Nr. 72, 79, 116; 14, 87, 146, 157; 74; 104; 148).

33.

Lille cylinderformet Pille. — H. 48, Diameter 15. BH. 2. — 1 Aarh. e. Chr. — Udgivet i *Bull. de corresp. hell.* III, 213, 10.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΟΝΗΣΙΜΟΥ

Διονύσιος
Ὀνησίμου.

34.

Stele, II. — H. 63, B. 32½, T. 7. BH. 1¾—3. — 3 Aarh. f. Chr.

ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ
ΚΑΛΛΙΟΥ

Διονυσόδωρος
Καλλίου.

35.

Stele, III. — H. 75, B. 38, T. 19. BH. 2—5. — 2 Aarh. e. Chr. — Uregelmæssig, uskøn Skrift. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 9.

ΔΙΟΝΥΣΟΔΩ
ΡΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΘΕΟΔΟΤΗ
ΘΕΟΔΟΤΟΥ
ΖΩΣΙΜΟΣ
ΝΙΚΙΟΥ

Διονυσόδω-
ρος
Διονυσίου.
Θεοδότη
Θεοδότου.
Ζώσιμος
Νικίου.

36.

Raat tilhugget Marmorblok. — H. 68, B. 30, T. c. 7. BH. 4½. — 3 Aarh. f. Chr. (?)

ΞΙΡΗΝΗ

Εἰρήνη.

37.

Stele, I. — H. 113, B. 46½, T. 11. BH. 2¾—4. — 1 Aarh. e. Chr. — Raa Skrift.

ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ
ΝΟΥΜΗΝΙΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Εἰσίδοτος
Νουμηνίου
χαῖρε.

[38.]

Udgivet af RANGABÉ i *Mémoires prés. par div. sav.*, I sér. t. III, S. 206.

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ
ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ

Ἐπίκουρος
Νικάνδρου(υ).

39.

Stele, I. — H. 87, B. 49, T. 9. BH. 3—3½. — 2 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 27 (*Ερμαφιλε* (sic) | *Στεφανου*).

ΕΡΜΑΦΙΑΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Ερμάφι(λ)ος
Στεφάνου.

40.

Stele, II (den øverste Spids afbrudt). — (H. 83), B. 36, T. 10. BH. 3½—4½. — 1—2 Aarh. e. Chr. — Skødesløs Skrift. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 168, 33, hvor der dog læses: *Ερμογενης* | *Δημητριου*.

ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ερμογένης
Δημητρίου.

41.

Stele, I. — H. 75, B. 30, T. 10. BH. 2½—4. — 4—3 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 22.

ΕΡΜΩΝ

Ερμων.

42.

Stele, II. — H. 55, B. 30, T. 6½. BH. c. 2½. — 2 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 26.

ΕΡΓΥΛΛΙΣ

Ερπυλλίς.

43.

Stele, I. — H. 59, B. 38½, T. 12. BH. 2¼—3. — 3—2 Aar. f. Chr.

ΕΥΒΙΟΣ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΥ

Εὔβιος
Σωστράτου.

44.

Stele, I. — H. 59, B. 31, T. 7. BH. 2—2½. — 2 Aarh. f. Chr.

ΥΒΙΟΤΟΣ
ΕΡΑΤΟΞΕΝΟΥ

[*Ε*]ὑβί^οτος
Ερατοξένου.

45.

Stele, II. — H. 73, B. 28, T. 7. BH. 2—2½. — 3 Aarh. f. Chr.

Ε. ΔΕ. Ϊ'ΝΟΣ

Ε[´]δε[ι]πνος?

Εὔδειπνος har jeg ikke set andensteds som Navn; men Analogier foreligger i *Εὔδαιτος*, *Εὔδοινος*, *Εὔφορβος* o. lign. Da Indskriften var meget utydelig, og jeg kun saa den i slet Belysning, er det muligt, at en Revision vil føre til en anden Læsemaade.

46.

Stele, I. — H. 100, B. 51, T. 18. BH. 3—3½. — Stelen har ved Klammer været forbunden med en eller anden Genstand. Paa Forsiden er udhugget to Rosetter, hvis Midte ikke er plastisk udført (Diameter 14¾). Under dem findes Indskrifterne. Den øverste af disse synes at stamme fra 3—2 Aarh. f. Chr., den nederste er yngre.

ΕΥΕΤΗΡΙΔΗΣ

ΕΥΔΩ.Ο.

ΗΡΑ.ΛΕ.ΤΟΣ

Σ.ΜΙΠ.ΥΡ.ΟΥ

*Εδέτηριδης**Εδδω[ρ]ο[υ].**Ἡρά[χ]λε[ι]τος*

.....

Navnet *Εδέτηριδης* er næppe ellers overleveret. Men som Personnavne forekommer, om end sjældent, baade *Εδέτηρία* (f. Ex. *Corp. inscr. Attic.* III, 2531), *Εδέτηριος* og *Εδέτηρις* (*Εδέτειρις*, *Εδέτειρις* i Gravskrifter fra Tanagra, LARFELD *Syll. inscr. Boeot.* 399 og 400). At Navne afledede med *-ιδης* var saare almindelige i Eretria, er omtalt ovenfor (ved Nr. 5), hvor ligeledes Grunden hertil er udviklet.

Indskriftens sidste Linje tilsteder intet Supplement, som frembringer et mig bekendt Navn. Jeg har anset det for rigtigst at undlade ethvert Suppleringsforsøg, da jeg kun har set den noget utydelige Indskrift i slet Belysning.

47.

Stele, I. — H. 90, B. 42½, T. 15½. BH. 4¾—5¾. — 4 Aarh. f. Chr.

ΗΓΕΜΟΝΗ

Ἡγεμόνη.

48.

Stele, I. — H. 94, B. 54, T. 18. BH. 3½—4. — 1 Aarh. e. Chr.

ΗΔΥΛΗ

Ἡδύλη

ΠΑΡΑΜΟΝΟΥ

Παραμόνου.

49.

Stele, I. — H. 73, B. 39, T. 8. BH. 1¾—2¾. — 1 Aarh. e. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 168, 34.

ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ

Ἡλιόδωρος

ΘΕΜΙΣΩΝΟΣ

Θεμισώνος.

Θεμισών er velkendt som Navn paa den eretriske Tyran, der stredes med Athenerne om Herredømmet over Oropos.

50.

Stele, II. — H. 57, B. 36, T. 8. BH. 1½—2½. — 1 Aarh. e. Chr. — Skriften uskön.

ΘΕΑΓΕΝΗΣ

Θεαγένης

ΧΡΗΣΤΟΣΧΑΙΡΕ

χρηστὸς χαῖρε.

51.

Fragment af en Stele, II. — (H. 32), B. 33, T. 7. BH. 1½—2¼. — 2 Aarh. e. Chr. (?) — Skriften er hæsliq og uregelmæssig.

ΘΕΟΔΩ . . .

Θεόδω[ρος]

ΟΕΟΔΩ . . .

Θεοδῶ[ρου]

Χ ^ . . .

χ[αῖρε]

52.

Marmorrelief: en Mand, der kun er iført Himation, som lader højre Skulder og Bryst ubedækkede, holder i den sænkede højre Haand et Æble; ved hans Side en lav Herme. Figurens Hoved mangler. — (H. c. 110), B. c. 55; Plinthens Dybde 24. BH. 2½—3. — 1 Aarh. e. Chr. — Paa Plinthen følgende Indskrift:

ΘΕΟΚΥΔΗΣ
ΕΥΒΙΟΥ

Θεοκύδης
Εὐβίου.

[53.]

Δελτίον ἀρχαιολογικόν 1889, 167, 14.

Θερσανδρος

Θέρσανδρος.

[54.]

Bullet. de corresp. hell. III, 213, 7.

ΙΓΓΟΣΤΡΑΤΟΣ

Ἰππόστρατος.

55.

Stele, II. — H. 100, B. 41, T. 11. BH. 3½—4. — 3 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 166, 6.

ΙΓΓΟΧΑΡΗΣ

Ἰπποχάρης.

56.

Raa Kalkstensblok. — H. 55, B. 38, T. 24. BH. 4½. — 4—3 Aarh. f. Chr.

ΚΑΛΛΙΑΞ

Καλλίας.

57.

Stele, II. — H. 60, B. 34, T. 8. BH. 2—3. — 2 Aarh. f. Chr.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ
ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ

Καλλικράτη
Νικομάχου.

Smlgn. min Bemærkning til Nr. 19.

[58.]

Δελτίον ἀρχαιολογικόν 1889, 167, 20.

Καλλικρατη

Καλλικράτη.

59.

Stele, I. — H. 85, B. 47, T. 18. BH. 4½—5½. — 4 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 30.

ΚΑΛΛΙΓΓΟΣ

Κάλλιππος.

60.

Stele, I. — H. 40, B. c. 30, T. c. 15. BH. c. 3. — 3 Aarh. f. Chr.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΗ

Καλλιστράτη.

61.

Stele, IV. — H. 72, B. 24, T. 10. BH. 2—2½. — 2 Aarh. e. Chr. — Skriften er meget skødesløs.

ΚΑΝΘΑΡΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Κανθάρα
Διονυσίου.

Papes Forklaring af Navnet *Κανθάρα* (*den weiblichen Schmuck κάνθαρος, wahrscheinlich eine Art goldenen Käfers tragend*) er yderst kunstig; det er simpelthen en Hunkönsform dannet til *κάνθαρος*, efterat man havde begyndt at bruge dette som Personnavn.

62.

Stele, I. — H. 83, B. 45, T. 17. BH. 2—4. — 1 Aarh. e. Chr.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν
ΠΑΡΑΜΩΝΟΥ

Καρίων
Παραμώνου.

Παράμωνος maa opfattes som en anden Form (Skrivemaade) for *Παράμωνος*. Jeg kender kun et Exempel herpaa, i en Indskrift fra Boiotien, hvor Navnet egenlig hører hjemme, *Archives des miss. scientif.* 2 sér., t. IV 530, Nr. 37: ἐπὶ Παραμώνω || ἐπὶ Προσοκίμω. Udgiveren, *Decharme*, bemærker hertil: *Nous maintenons l'orthographe Παραμώνω, qui est sur la pierre, μῶνος pour μόνος étant une forme dorienne et peut-être béotienne aussi. Παράμωνος* er imidlertid ikke en Sammensætning af *παρά* og *μόνος*, men en Afledning af *παράμηνω* med den bekendte Aflyd. Baade det boiotiske og det eretriske Exempel paa *Παράμωνος* tilhører en sen Tid, og hvis man skal se andet deri end en fejlagtig Skrivemaade, skyldes de en Misforstaelse af Navnet.

63.

Stele, I. — H. 85, B. 51, T. 12. BH. 3½—4. — 1 Aarh. e. Chr. — Slet, skødesløs Skrift. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 168, 37.

ΚΕΙΚΟΛΑΟΣ
ΚΕΙΚΟΛΑΟΥ

Κεικόλαος
Κεικόλαου.

Navnet *Κεικόλαος* synes fuldstændig ukendt. Der er dog ingen Tvivl om, at den første Del stammer fra Ordet *κίχνης*, hvoraf flere Afledninger forekommer: *Κίχιος, Κικίχιος, Κίχων* (*Mittheil. d. deutsch. arch. Inst.* IV, 334). Skrivemaaden *ε* er i den Tid, Indskriften tilhører, særdeles almindelig (et eretrisk Exempel ovenfor i Nr. 37); *ο* i anden Stavelse skyldes Analogi. *Κεικόλαος* betyder altsaa det samme som *Σθενέλαος*.

64.

Stele, I. — H. 100, B. 50, T. 9. BH. 3—4½. — 3 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 166, 7.

ΚΛΕΑΓΟΡΗ

Κλεαγόρη.

Κλεαγόρη er den rigtige eretriske Dialektform (smlgn. Noten til Nr. 5).

65.

Stele, II. — H. 84, B. 53½, T. 12½. BH. 5. — 4—3 Aarh. f. Chr.

ΚΛΕΑΡΕΤΗ

Κλεαρέτη.

[66.]

Aliveri. — Udgivet af A. BAUMEISTER i *Neue Jahrb. f. Philol.* 75, 352.ΚΛΕΑΡΙΣΤΗ
ΚΑΛΛΙΠΟΥΚλεαρίστη
Καλλίπου.

67.

Det øverste af en pragtfuld Marmorstele: foroven et smukt Palmetteornament af lignende Art som det, der er afbildet hos BRÜCKNER, *Ornament und Form der attischen Grabstelen*, tavle I, fig. 7; ved et Kymation dannes Overgangen til den egentlige Stele, der foroven bærer Indskriften og under denne har to Rosetter, hvis Midte ikke er plastisk udført. — (H. 123), B. 44 (maalt i den Højde, hvor Rosetterne findes), T. c. 14. BH. 4. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΚΛΕΙΤΟΜΑΧΗ
ΣΙΜΥΛΟΥΚλειτομάχη
Σιμούλου.

68.

Stele, II. — H. 70, B. 29, T. 6. BH. 1 $\frac{3}{4}$ —2. — 2—1 Aarh. f. Chr.ΚΛΕΙΤΟΜΑΧΗ
ΚΛΕΙΝΟΜΑΧΟΥΚλειτομάχη
Κλεινομάχου.

69.

Stele, I. — H. 115, B. 71, T. 11. BH. 5—5 $\frac{1}{2}$. — 1 Aarh. e. Chr.ΚΛΕΙΤΟΜΑΧΙ
ΗΡΟΔΟΤΟΥΚλειτομάχ[η]
Ηροδότου.

70.

Blok af grovkornet hvidt Marmor, kun glat paa Forsiden; det bageste Stykke er afbrudt. — H. 48, B. 24, (T. 33). BH. 2 $\frac{3}{4}$ —3 $\frac{1}{2}$. — 4 Aarh. f. Chr.

ΚΛΕΟΒΟΛΗ

Κλεοβόλη.

Smlgn. βόληται i Indskriften *Ἐφημερ. ἀρχαιολ.* 1885, 93 ff., L. 31 (fra Amfiaraoshelligdommen, men affattet i eretrisk Dialekt).

71.

Stele, II. — H. 73, B. 35, T. 8. BH. 2 $\frac{1}{2}$ —3 $\frac{1}{2}$. — 3 Aarh. f. Chr.

ΚΛΕΟΚΡΑΤΗ

Κλεοκράτη.

Se min Bemærkning til Nr. 19.

72.

Stele, II. — H. 83, B. 34, T. 7. BH. 2 $\frac{1}{2}$. — 3—2 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 168, 39.

ΚΛΕΟΜΕΔΩΝ
ΩΡΩΠΟΚΛΕΟΥΚλεομέδων
Ωρωποκλέου.

Ωρωποκλής forekommer ogsaa i det eretriske Navnekatalog *Ἐφημερ. ἀρχαιολ.* 1887, 83 ff., L. 141 (i samme Indskrift Afledningen Ωρωπίχος, L. 286, se min Bemærkning til Nr. 20).

Ellers vil man sikkert forgæves søge det i alle hidtil kendte Oldtidsminder¹⁾. Man kunde undre sig over at finde et Stednavn saaledes anvendt til ved S sammensætning med et andet Ord at danne et Personnavn; der kendes næppe Exempler herpaa. Men et beslægtet Navn viser, hvorledes Sagen maa opfattes. En Præst ved Amfiaraos's Helligdom hed Ὠρωπόδωρος (*Εφημερ. ἀρχαιολ.* 1885, 109, 9), og i flere der fundne Dekreter nævnes en Ὠρωπόδωρος Θεοζότου som Forslagsstiller (*Εφημερ. ἀρχαιολ.* 1886, 67, 22 *α'*. 1889, 27, 30¹⁾, ⁴⁾ og ⁵⁾). Det er da klart, at Ὠρωπός ogsaa har været Navnet paa en Heros; thi kun da kommer der Mening i Navnet Ὠρωπόδωρος (smlgn. Κηφισόδωρος, Ἀσωπόδωρος og lign., hvor Forestillingen om *Flodguden* ligger til Grund). Han maa have været Staden Oropos's Eponym, og i Virkeligheden læser vi hos *Stefanos* fra Byzantion: *κέχληται ἀπὸ Ὠρωποῦ τοῦ Μακεδόνοιο τοῦ Λυκάονοιο*. Stamtavlen maa vi se bort fra; den har ingen Værdi og skyldes vel simpelthen Konfusion hos Forfatteren eller hans nærmeste Kilde (smlgn. Artiklen *Ἐδρωπός* hos *Stefanos*). Men intet forbyder at antage, at der ligger paalidelig Overlevering til Grund for den første Del af *Stefanos's* Notits; thi efter de anførte Personnavne kan der ikke være Tvivl om, at den gamle lokale Tradition virkelig har kendt en Eponym Oropos.

Navne sammensatte med Ὠρωπο- møder os kun i Nabokommunerne paa begge Sider af Euripos. Det er ikke underligt; andre Byer kunde ikke falde paa at opkalde en Heros, der slet intet Spor har efterladt sig i den litterære Tradition og vel næppe har været kendt udenfor sin Fædreneby. At ikke blot oropiske, men ogsaa eretriske Navne har bevaret Mindet om ham, kommer ikke alene af godt Naboskab. Det har haft en mere inderlig Grund: ogsaa blandt Eretrias Demer nævnes Oropos (*Εφημερ. ἀρχαιολ.* 1887, 83 ff., L. 26. 159. 208. 289. 295. 299. 313²⁾).

¹⁾ Jeg formoder dog, at det samme Navn skjuler sig i den eretriske Votivindskrift *Ἀρχαιολ. ἐφημερ.* 1859, S. 1836, Nr. 3524, som er udgivet efter en elendig Afskrift (smlgn. min Bemærkning til Nr. 111). Dens to første Linjer lyder i *Ἐφημερίς*:

ΩΡΠΙΑΛΛΕΒΙΩΤΟΥΤΗΝΝΕ

ΚΛ . . . ΙΟΤΤΟΞΩΜΩΠΙΛΑΟΥΤΗΝΜ

Skönt det ser noget dristigt ud, antager jeg, at der paa Stenen har staaet:

ΩΡΩΠΟΚΛΗΣΒΙΟΤΤΟΥΤΗΝ (*γυναῖκα?*)

ΚΑΙΒΙΟΤΤΟΣΩΡΩΠΟΚΛΕΟΥΤΗΝΜ (*ἡτέρα? χτλ.*)

²⁾ Udgiveren, *Tsuntas*, anser det for utvivlsomt, at dette Oropos ikke har været det bekendte, men en Landsby paa Euboeia. For dennes Existens anfører han de to Steder, som oftere er citerede, uden at man har anset det for Umagen værdt at prøve dem nærmere. Jeg aftrykker dem derfor her. Det ene er *Ammian.* XXX, 4, 5: *Florebant elegantiae priscae patrociniis tribunalia, cum oratores concitae facundiae attenti studiis doctrinarum, ingenio, fide, copiis ornamentisque dicendi pluribus eminebant, ut Demosthenes, quo dicturo concursus audiendi causa ex tota Graecia fieri solitos monumentis Atticis continetur, et Callistratus, quem nobilem illam super Oropo causam [qui locus in Euboea est] perorantem idem Demosthenes Academia cum Platone relicta sectatus est, ut Hyperides et Aeschines et Andocides et Dinarchus et Antiphon ille Rhamnusius, quem ob defensionem negotium omnium primum antiquitas prodidit accepisse mercedem.* Jeg har citeret efter *Eyssenhardts* Udgave. Med fuld Ret er dèr antydet, at Ordene *qui locus cett.* ikke skyldes *Ammi-*

73.

Stele, II. — (H. 33), B. 22, T. 5. BH. 1—1½. — 2 Aarh. f. Chr.

ΚΛΕΟΝΙΙ.
ΞΕΝΟΚΡΙΤΟΥ

Κλεονί[χη?]
Ξενοκρίτου.

74.

Stele, II. — H. 56, B. 29½, T. 8. BH. 1¼—2. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΚΛΕΟΞΕΝΗ
ΑΜΦΙΣΘΕΝΟΥ

Κλεοξένη
Ἀμφισθένου.

75.

Stele, I. — H. 67, B. 38, T. 18. BH. 2—2½. — 3 Aarh. f. Chr.

ΚΛΕΟΧΑΡΗΣ
ΚΛΕΑΚΟΣ

Κλεοχάρης
Κλέακος.

Κλέακος maa være Genitiv af *Κλέαξ*, et ellers ukendt Navn. Jeg formoder, at det samme er ment i den eretriske Indskrift *Ἐφημερ. ἀρχαιολ.* 1887, 83 ff., L. 27, skönt min Afskrift af Stenen ligesom *Tsuntas's* Udgave har **ΓΑΝΤΑΙΝΟΣ ΚΛΕΑΙΟΣ**. Men det er klart, at her foreligger en Fejl; *Κλεαίος* er jo ingen Genitiv. *Tsuntas* retter det til *Κλεαίου*, hvorved ikke meget er vundet: desuden vil det stemme bedre med de Forseelser, som *Stenhuggeren* ellers har begaaet i dette Dokument, at antage I for fejlagtig indhugget istedenfor Κ. — *Κλέαξ* er naturligvis afledet af *κλέος* og hører altsaa til de faa og sjældne Navne, der er dannede med Endelsen *-αξ* (*Κύναξ*, *Αάβραξ*, *Stipax*, *Στράβαξ* o. s. v. — *Ἰέραξ*, *Σκύλαξ* o. lign. kommer naturligvis ikke i Betragtning). De bedste Analogier dertil, jeg kender, er det epidauriske *Στίαξ* (*Schol. Apoll. Rhod.* II, 1172: *στῆται αἱ φῆφοι παρὰ Σικωνίοις καλοῦνται*) i en Indskrift, som endnu ikke er udgivet, og det boiotiske *Τρίαξ* (*LARFELD, Sylloge* 152 L. 10, 182 L. 6, 472).

anus's Visdom; de stammer fra en eller anden Afskriver, som mindedes hos Livius eller andre Forfattere at have set Oropos's Navn i Forbindelse med Euboias, men forveklede *lige overfor* med *paa*. Altsaa yder hverken Ammianus eller hans Interpolator noget Vidnesbyrd. — Det andet Sted er hos *Stefanos* fra Byzantion, hvis Artikel om *Ἐρωπός* begynder saaledes: *Ἐρωπός, πόλις Μακεδονίας, ἐξ ἧς Σέλευκος ὁ Νικάτωρ. καὶ ἄλλη Βοιωτίας, περὶ ἧς Ἐθφορίων Κλιτορίας. Ἀλλίς τ' Ἐρωπός τε καὶ Ἀμφιάρεια λοετρά. κέκληται ἀπὸ Ἐρωποῦ τοῦ Μακεδόνοιο τοῦ Λυκάονοιο. ἔστι καὶ ἄλλη Ἐββοίας. Ἀριστοτέλης γοῦν τὸν Ἐρωπὸν Γραῖαν φησὶ λέγεσθαι. ἡ δὲ Γραῖα τόπος τῆς Ἐρωπίας πρὸς τῇ θαλάσῃ κατ' Ἐρετρίαν καὶ Ἐββοίας (MEINEKE: κατ' Ἐρέτριαν τῆς Ἐββοίας) κειμένη. ἔστι καὶ τρίτη ἐν Συρίᾳ, κτισθεῖσα ὑπὸ Νικάτορος κτλ.* Hvorledes det forholder sig hermed, er ikke godt at sige. Saa meget er vist, at de fremhævede Ord forstyrrer Sammenhængen: at *Γραῖα* intet har at gøre med et euboiisk Oropos, fremgaar ikke blot af *Stefanos's* Artikel, men ogsaa af andre Vidnesbyrd (se U. v. WILAMOWITZ-MÖLLENDORFF, *Oropos und die Graer, Hermes* XXI). *Stefanos* numererer de følgende Byer (*τρίτη, τέταρτη* o. s. v.): ogsaa Numrene bliver forkerte paa Grund af *ἔστι καὶ ἄλλη Ἐββοίας* (maaske bør disse Ord rettes til *ἔστι δὲ καταντικρὺ Ἐββοίας* el. lign.; nogle Udgivere anser dem simpelthen for Interpolation). — Hermed maa jeg foreløbig lade mig nøje. En fuldstændig Udredning af selve Spørgsmaalet kan kun ske paa Grundlag af en nøjagtig Undersøgelse af Eretrias Historie, særlig under Makedonernes Herredømme; men en saadan Undersøgelse er jeg for Øjeblikket ikke i Stand til at foretage.

76.

Stele, II. — H 43, B. 33½, T. 6. BH. 2—2½. — 1 Aarh. e. Chr. (?). — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 25.

ΚΛΕΩ

Κλεώ.

[77.]

Udgivet af RANGABÉ i *Mémoires prés. par. div. sav.*, I sér., t. III, S. 206.

ΚΡΙΟΣΜΥ Ν

Κριώς Μύ[ω]ν[ος].

78.

Det øverste af en Stele, III (med et rundt Skjold i Gavlen). — (H. 43), B. 43, T. 8. BH. 3—3½. — 1 Aarh. e. Chr.

Ι Ι Τ Η

[Κρο]ίτη

ΙΩΝΟΣ

. ωνος.

Supplementet i første Linje kan ikke anses for aldeles sikkert. Det samme Navn foreligger i en Indskrift fra Egnen ved Hellespont, *Mittheil. d. deutsch. Inst.* IX, 75 (*Κρίτα Δαίππου*).

79.

Stele, III. — (H. 82), B. 34, T. 6. BH. 1¾—2¾. — 2—1 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 24 (*Κρη(;)τοδημος | Πανκλεου*).

ΚΡΙΤΟΔΗΜΟΣ

Κριτόδημος

ΠΑΝΚΛΕΟΥ

Πανκλέου.

80.

Stele, I. — H. 67, B. 33, T. 13. BH. 3½—3¾. — 3 Aarh. f. Chr. — Foroven to indridsede parallele Streger (Afstand 49 Millimeter), mellem dem Indskriften.

ΚΤΗΡΙΑΞ

Κτηρίας.

Denne og den følgende Indskrift er de eneste i foreliggende Samling, som indeholder Exempler paa den eretriske Rhotacisme¹⁾. Rhotacismen er i den eretriske Dialekt først indtraadt, efter at σ var forsvundet i Former som γένεος og havde udviklet sig i Endelserne -ουσι, -ωσι o. s. v. (Exx. ἄρχουριν, ἐπιδημέωριν o. lign.). Men at den desuagtet rækker langt tilbage i Tiden, er sandsynligt²⁾. Naar Rhotacismen er forsvundet af Udtalen, ved vi ikke: i offentlige Dekreter fra Begyndelsen af 4de Aarhundrede findes den gennemført, i dem fra 3dje Aarhundrede foreligger de fællesgræske Sprogformer; heraf følger imidlertid ingenlunde, at Folkesproget allerede da fuldstændig havde opgivet den. Navnene kan ikke benyttes til Tidsbestemmelse. Allerede i Gravskrifter ældre end Nr. 80 findes intervokalisk Sigma; i det oftere omtalte Navnekatalog (fra Tiden nærmest før eller efter Aar 200 f. Chr.)

¹⁾ Fra Oropos kender jeg (bortset fra den længere Indskrift, Nr. 2, ¹⁾ B) kun et Exempel: *Χαιρέας Λυραίου εἶπεν*, i to Dekreter fundne i Amfiaraoshelligdommen (*Εφημερ. ἀρχαιολ.* 1889, 43 ff., 33 ⁴⁾ og ⁵⁾).

²⁾ U. v. Wilamowitz-Möllendorff antager, at *Υραι* er et gammelt Exempel (*Hermes* XXI, 106 Not.).

er Exemplerne herpaa mer end dobbelt saa talrige som Exemplerne paa $\rho < \sigma$. Dette har intet at gøre med «Dialektblanding» eller «Sprogforvirring»: naar *Τελερίας* og *Τελεσίας*, *Αυρανίας* og *Αυσονίας* forekom ved Siden af hinanden, har de simpelthen været forskellige Navne, hvoraf det ene maaske har haft en mere hjemlig eller mere gammeldags Klang end det andet. Forholdet har været det samme, som naar vi samtidig har Navne som Ane og Anna, Morten og Martin o. lign.

81.

Stele, III. — H. 72, B. 35, T. 5½. BH. 1¾—2. — 2 Aarh. f. Chr.

ΚΤΗΡΙΚΛΕΙΑ
ΠΟΛΥΜΗΔΟΥ

Κτηρίκλεια
Πολυμήδου.

Smlgn. min Anmærkning til Nr. 5.

82.

Stele, I. — H. 85, B. 38, T. 8. BH. 3½. — 3 Aarh. f. Chr.

ΚΤΗΣΑΡΕΤΗ

Κτησαρέτη.

83.

Stele, III; den øverste Spidse er afbrudt. — (H. 62), B. 33, T. 5. BH. 1½—1¾. — 3 Aarh. f. Chr.

ΚΤΗΣΙΑΞ
ΚΤΗΣΕΟΥ

Κτησίας
Κτησέου.

[84.]

Udgivet af RANGABÉ i *Mémoires prés. par div. sav.*, I sér., t. III, S. 206.

ΚΩΝΩΓΗ

Κωνώπη.

85.

Stele, II. — H. 48, B. 26½, T. 7. BH. 2¼—2½. — 2 Aarh. f. Chr.

ΛΕΟΝΤΙΞ

Λεοντίς.

86.

Stele, I. — H. 50, B. 34, T. 6. BH. 2¾. — 2 Aarh. f. Chr.

ΛΕΥΚΙΗ

Λευκίη.

Dette Navn synes ellers ikke at forekomme. I *Έφημερ. αρχαιολ.* 1887, 83 ff., L. 129 læses (*Θεόδωρος*) *Λευκίου*, hvilket jeg antager for Genitiv af *Λευκίας*. *Λευκίας* (-ίης) og *Λευκίη* maa da anses for eretriske Afledninger af *λευκός*, hvoraf andensteds flere andre Afledninger var brugelige som Navne (*Λευκίς*, *Λεύκων* o. s. v). Indskrifternes Alder forbyder os at tænke paa det romerske *Lucius* og *Lucia*.

87.

Den øverste Del af en Stele, III; under Indskriften findes to firbladede Rosetter (Diameter 12). — (H. 67), B. 43, T. 9½. BH. 3½—6. — 1—2 Aarh. e. Chr.

ΛΥΣΑΝΔΡΑ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ

Λυσάνδρα
Φιλοκράτου.

88.

Lav Marmorblok; i Overfladen en Fordybning, hvori vel en Søjle eller lignende Genstand har været anbragt. — H. 15, B. 45, T. 45. BH. $\frac{3}{4}$ —1. — 3 Aarh. f. Chr.

ΛΥΞΑΝΔΡΟΝ, ΠΡΟΓΟΝΟΙΣΙΤΕΚ ΟΜΑΙΕΙ ΡΟΝΗΒΗ
 ΙΚΕΤΟΤΩΝΑΓΑΘΩΝΑΝΦΙΛΟΞΗΝΑΡΕΤΑΙΞ
 ΝΥΝΔΕΑΓΡΟΜΑΞΤΟΥΜΗΤΡΟΞΑΦΕΙΛΕΤΟΜΟΙΡΑΞΥΝΑΙΔΗΙ
 ΚΑΙΓΑΙΔΟΞΜΟΝΟΓΑΙΔΕΥΒΙΟΝΕΞΤΕΡΙΞΕΝ

*Λύσανδρον [π]ρογόνοισι τεχ[μαίρ]ομαι· εἰ [μέτ]ρον ἤβη[ς]
 ἔκετο, τῶν ἀγαθῶν ἂν φίλος ἦν ἀρεταῖς.
 Νῦν δὲ ἀπὸ μαστοῦ μητρὸς ἀφείλετο Μοῖρα σὺν Αἰδῆι
 καὶ παιδὸς μονόπαιδ' Εὐβίων ἐστέρισεν.*

Μέτρον ἤβης *ἰκέσθαι* er naturligvis en homerisk Reminiscens. *Μονόπαις* findes efter *Thesaurus* kun ét Sted i den græske Litteratur, nl. i *Euripides's Alkestis* (ed. Kirchhoff, v. 917), hvor det er = *μονογενής*; den Betydning, Ordet har i det eretriske Epigram, har lige saa gode Analogier for sig. Iøvrigt indeholder Epigrammet ingen andre Mærkeligheder end Formen *ἐστέρισεν*, hvorpaa der i *Thesaurus* kun anføres et Par Exempler.

89.

Stele, I. — H. 54, B. 27 $\frac{1}{2}$, T. 7. BH. 2 $\frac{3}{4}$ —3. — 2—1 Aar. f. Chr.

ΛΥΣΙΓΓΗ

Λυσίππη.

90.

Cylinderformet Pille. — H. 49, Diameter 29. BH. c. 3. — 1 Aarh. e. Chr. (?) — Skodesløs Skrift.

ΜΑΝΤΙΚΛΕΑ

Μαντίκλεα.

Smlgn. min Bemærkning til Nr. 5.

91.

Stele, I. — H. 50, B. 27, T. 9. BH. c. 3. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΜΕΓΑΚΛΗΣ

Μεγακλῆς.

92.

Stele, I. — H. 86, B. 42, T. 15. BH. 1—2. — 2 Aarh. e. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 168, 38.

ΜΕΓΑΛΙΘΟΣ
 ΦΙΛΩΝΙΧΟΥ

*Μεγαλίθος
 Φιλωνίχου.*

Μεγαλῖνος forekommer forholdsvis sjælden (Exempler fra Tanagra, LARFELD *Sylloge* 383, L. 15 og 387, L. 9 [det afledede Patronymikon *Μεγαλίνιος*]); men der findes mange analoge Navneformer, af hvilke flere er ret hyppige: *Ἀγαθῖνος*, *Ἐδοκλίνη*, *Λευκῖνος*, *Φιλῖνος* o. s. v.

93.

Stele, IV. — H. 77, B. 36, T. 6. BH. c. 1 $\frac{3}{4}$. — 2 Aarh. f. Chr.

ΜΕΛΑΝΘΟΣ
ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ

Μέλανθος
Ειρηναίου.

94.

Det øverste af en Stele, II. — (H. 50), B. 32, T. 5 BH. 1 $\frac{3}{4}$ —2 $\frac{3}{4}$. — 1 Aarh. f. Chr.

Μ Ε Λ Ω Ν
ΚΕΡΑΙΩΝΟΣ

Μέλων
Κεραίωνος.

Det er vist ikke nødvendigt at rette *Μέλων* til det almindeligere Navn *Μέδων*. — *Κεραίων* synes ellers ikke at forekomme; beslægtede Navne er *Κεραίας* og *Κεραῖς*. (*Κεράων* er efter *Curtius's* Mening, *Griech. Etymologie* ⁴, S. 147, af en helt anden Oprindelse).

95.

Stele, II. — H. 30, B. 20, T. 8. BH. 1 $\frac{1}{2}$ —2 $\frac{1}{2}$. — 3—2 Aarh. f. Chr.

Μ Ε Ν Ω Ν
ΧΡΗΣΤΟΣ

Μένων
χρηστός.

Det er rimeligvis den samme Indskrift, som er udgivet i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 17: *Μεδων | χρηστός.*

96.

Stele, I. — H. 44, B. 25, T. 8 $\frac{1}{2}$. BH. 2—2 $\frac{1}{4}$. — 3 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 15.

ΜΙΛΩΝ

Μίλων.

97.

Stele, II. — H. 55, B. 34, T. 5. BH. c. 2. — 2 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 10.

ΜΟΣΧΙΩΝ
ΧΡΗΣΤΟΣ

Μοσχίων
χρηστός.

98.

Stele, I. — H. 95, B. 50, T. c. 17. BH. 3 $\frac{1}{2}$. — 3 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 166, 1.

ΜΥΡΤΙΧΗ

Μυρτίχη.

Om Afledningsendelsen er talt overfor (Nr. 20). Navnet er iøvrigt lidet almindeligt (et Exempel hos KUMANUDIS *Ἄττ. ἐπιγρ. ἐπιτ.*, Nr. 3180).

99.

Stele, I. — H. 64, B. 34½, T. 7. BH. 3—3½. — 2 Aarh. f. Chr. (?).

ΜΥΡΤΩΝ

Μύρτων.

100.

Stele, IV. — H. 70, B. 33½, T. 6½. BH. 2—2½. — 2 Aarh. f. Chr.

ΝΙΚΑΓΟΡΗ
ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ

*Νικαγόρη
Ἀριστοδήμου.*

Den eretriske Dialektform *Νικαγόρη* er først fremkommen ved en Rettelse; istedenfor η var oprindelig indhugget α.

101.

Stele, I. — H. 35, B. 23½, T. 3. BH. c. 1¾. — 2 Aarh. f. Chr.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ
ΛΕΥΚΩΝΟΣ

*Νικανδρος
Λεύκωνος.*

102.

Stele, II. — H. 75, B. 35, T. 8. BH. 2—3 — 1 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 21.

ΝΙΚΗΣΩ
ΓΟΣΙΔΙΓΓΟΥ

*Νικησώ
Ποσιδίππου.*

103.

Stele, I. — H. 44, B. 36½, T. 7½. BH. 1½—2. — 2 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 16.

ΝΙΚΟΚΛΗΣ
ΜΕΝΕΚΛΕΙΔΟΥ

*Νικοκλῆς
Μενεκλείδου.*

104.

Gavl (af sammé Form som Gavlen i Fig. IV), der har tjent som Overligger over et Monument, rimeligvis en *ναίσχος*. — H. 25, B. 73, T. 46. BH. 2—3¾. — 3—2 Aarh. f. Chr. — Paa Geison forneden findes Indskriften:

ΝΙΚΟΜΑΧΗΚΑΛΛΙΦΑΝΟΥ

Νικομάχη Καλλιφάνου.

[105.]

Bullet. de corresp. hell. III, 212, 1.

ΝΙΚΩ
ΚΛΕΟΦΑΝΤΙΔΟΥ

*Νικώ
Κλεοφαντίδου.*

106.

Stele, I. — H. 86, B. 48, T. 12. BH. 1¾—2½. — 1 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 28.

ΝΟΗΜΑ
ΙΠΠΙΚΟΥ

*Νόημα
Ἰππίκου.*

Νόημα forekommer i den boiotiske Form *Νόειμα* LARFELD *Sylloge* Nr. 196 (hvor der urigtigt skrives *Νοείμα*¹⁾), og KUMANUDIS meddeler (i Papes Lexikon), at han har set det i Athen «paa en gennemboret, konisk Genstand af Terrakotta». Ellers er Ordet næppe overleveret som Navn. Kvindenavne paa *-μα* synes kun sjældent at forekomme; jeg anfører følgende Exempler fra KUMANUDIS *Ἀτικ. ἐπιγρ. ἐπιτ.*: *Δώρημα Ἡρακλείδου Λαοδίχισσα* 1945, *Ἐπίτευγμα Μενάνδρου Μειλησία* 2126, *Ἐπίτευγμα . . . κίου χαῖρε* 2838, *Νίκημα Νανουσιαμάχου Ἀντιχέως θυγάτηρ* 1554; fra Boiotien *Ἄνθεμα*, LARFELD *Sylloge* 131 (fejlagtig skrevet *Ἄνθέμα*). De tilsvarende Diminutiver (*Ὀνομάτιον*, *Φιλημάτιον* o. s. v.) findes hyppigere; Diminutiver paa *-ων* er jo i det hele taget ret almindelige Kvindenavne.

Faderens Navn har rimeligvis haft Akcent paa tredjesidste Stavelse (*Ἰππιχος*), hvilket for det meste er Tilfældet i Egennavne, som er ligelydende med Adjektiver (se f. Ex. LOBECK *Paralipomena* 342; LEHRS *De Aristarchi studiis Homericis*² S. 273 ff.).

107.

Mörkegraa Kalkstensblok. — H. 60, B. 43, T. c. 25. BH. 3½. — 2 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 166, 2: *Ξεναρε[τα]*.

ΞΕΝΑΡΕΤ

Ξεναρέτ[η].

[108.]

Bullet. de corresp. hell. III, 213, s.

ΞΕΝΝΩ

Ξεννώ

ΞΕΝΩΝΟΣ

Ξένωνος.

Ξεννώ er det samme Navn som *Ξενώ*. Formerne med *-ων* (*Ξεννίας*, *Ξεννίς* o. lign.) hører ikke oprindeligt hjemme i Eretria; de er aioliske. Selve Navnet *Ξεννώ* er overleveret paa en boiotisk Gravsten (fra Egnen ved Karditza) med Indskrift i epichorisk Alfabet (*Mittheil. d. deutsch. arch. Inst.* IX, 8, Nr. 11) og i en Gravskrift fra Tanagra (LARFELD *Sylloge* 529).

109.

Stele, III. — H. 65, B. 30, T. 7. BH. 1¾—2½. — 2 Aarh. f. Chr.

ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣ

Ὀνησικράτης

ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ

Νικομάχου.

¹⁾ Larfeld synes altsaa at dele Keils Opfattelse (*Syll. inscr. Boeot.* LIX b) «*Νοείμα* si nomine utitur Græco, atque ita esse mihi videtur, id a *νοήμῶς* descendit, quod praeter *νοήμων* olim exstitisse conicio collatis *θελήμων* et *θελήμῶς*, LOBECK *Paralipp.*, p. 398. In quo me non fugit, cogitari posse etiam de substantivo *νόημα* vices nominis proprii supplente. Exempla tamen eius usus, quae tertiae declinationis nomina neutrius generis in *-μα* desinentia mulieribus indita fuisse probent, ego quidem in promptu non habeo.» — I Overensstemmelse hermed har Keil tydet ANΘΕΜΑ (*Syll. inscr. Boeot.* LVI n) som en Afledning «a nomine non lecto *ἄνθεμος*»; ogsaa heri synes Larfeld, at dømme efter hans Akcentuation (se ovenfor), at have fulgt Keil.

110.

Stele, I. — H. 75, B. 50, T. 25. BH. 2½—3. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΟΝΗΣΙΜΗ
ΦΙΛΩΝΟΣ

Ὀνησίμη
Φίλωνος.

[111.]

Gravrelief, fundet i Vathia. *Αρχαιολογικὴ ἐφημερίς* 1859, S 1836, Nr. 3524.

ΟΝΣΙΦΟΡΟΝ
ΠΡΕΪΜΟΥ

Ὀνησίφορον
Πρεΐμου.

Denne Indskrift er tillige med to andre udgivet af *Pittakis* efter yderst slette Afskrifter, som blev sendte til ham fra Euboeia; *Pittakis* har ikke søgt at bringe Mening i dem. Da Nr. 111 aabenbart er den mindst mishandlede, har jeg holdt mig saa nær til *Pittakis's* Text som muligt. *Ὀνησίφορον* (Neutrum, Kvindenavn) findes f. Ex. Ross *Inscr. ined.* III Nr. 251, *Mittheil. d. deutsch. arch. Inst.* IV, 219; VI, 348 (*Ὀνασίφορον* ib. V, 201). *Πρεΐμος* er det latinske *Primus*; jeg forudsætter altsaa, at Indskriften stammer fra Romertiden.

112.

Fragmenteret Stele, I. — (H. 48), B. 37, T. 10. BH. 3½. — 4—3 Aarh. f. Chr.

ΓΑΝΤΑΚΛΕΙΗ

Γαντακλείη.

Smlgn. min Bemærkning til Nr. 5.

113.

Stele, I. — H. 75, B. 31, T. 25. BH. 2. — 4—3 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 166, 3.

ΓΑΡΑΜΟΝΗ

Γαραμόνη.

Smlgn. min Bemærkning til Nr. 20.

114.

Stele, II. — H. 40, B. 33, T. 5. BH. 2—2½. — 2 Aarh. f. Chr.

ΓΑΡΑΜΟΝΗ

Γαραμόνη.

115.

Stele, II. — H. 50, B. 26, T. 6. BH. 1¾—2¼. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΓΑΡΑΜΟΝΟΣ
ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ

Γαράμονος
Ερμοφίλου.

[116.]

Bull. de corresp. hell., III, 212, 2.

Γ Α Υ Ξ Ι Α Ξ
ΑΘΗΝΟΚΛΕΟΥ

Γανσίας
Ἀθηνοκλέου.

[117.]

ULRICHS *Reisen und Forschungen* II, 249, 39.

ΓΕΙΣΑΝΔΡΟΣ

Γείσανδρος.

118.

Stelefragment, I, med en simpel Profilering (Kymation og Abakos) foroven. — (H. 42), B. 54, T. 13.
BH. 3. — 3 Aarh. f. Chr.ΓΝΥΤΙ[^] — —*Γνυτι — —*

119.

Stele, I. — H. 90, B. 49, T. 26. BH. 4. — 4 Aarh. f. Chr.

ΓΟΛΥΚΡ^{|||}*Πολύχρη[τος?].*

120.

Stele, II. — H. 68, B. 32, T. 9. BH. 2 $\frac{3}{4}$ —3 $\frac{1}{2}$. — 3 Aarh. f. Chr.

ΓΟΛΥΚΤΗΤΟΣ

Πολύκτητος.

121.

Stele, I. — H. 95, B. 55, T. 17. BH. 4 $\frac{1}{2}$ —5 $\frac{1}{2}$. — 4 Aarh. f. Chr.

ΓΟΣΦΙΔΙΓΓΟΣ

Ποσειδίππος.

122.

Graa Kalkstensblok. — H. 64, B. 44, (T. 48). BH. 3. — 4—3 Aarh. f. Chr.

ΓΡΟΔΙΚΟΣ

Πρόδικος.

123.

Stele, II. — H. 46, B. 22 $\frac{1}{2}$, T. 7. BH. 1 $\frac{1}{4}$ —2. — 1 Aarh. f. Chr.

ΓΡΟΣΟΔΟΣ

Πρόσοδος.

124.

Stele, I. — H. 102, B. 53, T. 8. BH. 3—4. — 2 Aarh. f. Chr.

ΠΥΘΩΝ

Πύθων

ΣΩΔΟΥ

Σωδοῦ.

Σωδοῦ er efter al Sandsynlighed Genitiv af et Hypokoristikon til *Σώδημος*, som i Nominativ maa have heddet *Σωδᾶς* eller *Σωδῆς*. Det er næppe overleveret nogensteds; men analoge Former er f. Ex. *Ἐπιχτᾶς* : *Ἐπίκτητος*, *Θεοδᾶς* : *Θεόδοτος*, *Νικομᾶς* : *Νικομήδης*.

125.

Stelefragment. — (H. 50), (B. 35), T. 6. HB. c. 3 $\frac{1}{2}$. — 2 Aarh. f. Chr. (?)

ΓΥΡΡΙΑ<

Πυρρίας.

[126.]

Bullet. de corresp. hell. III, 212, 6.Σ Ι Μ Ω Ν
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥΣίμων
Φιλοστράτου.

127.

Stele, I. — H. 64, B. 35, T. 7. BH. 2½—3¾. — 4—3 Aarh. f. Chr.

ΞΤΙΛΒΩΝ

Στίλβων.

Planetnavnet *Στίλβων* forekommer ogsaa ellers som Personnavn.

128.

Stele, II. — H. 48, B. 30, T. 15. BH. 2—3. — 2 Aarh. f. Chr

ΖΤΡΑΤΟΝΙΚΗ

Στρατονίκη.

129.

Stele, III; den øverste Spidse er afbrudt. — (H. 80), B. 38, T. 9. BH. 2—2½. — 2 Aarh. f. Chr

Σ Υ Ρ Α
ΜΕΝΩΝΟΣΣύρα
Μένωνος.

130.

Den øverste Del af en Stele, I. — (H. 36), B. 44, T. 11. BH. 2¼—3½. — 2 Aarh. f. Chr.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ

Συρίσκος.

131.

Stele, I. — H. 57, B. 45, T. 9. BH. 2¾—4. — 3 Aarh. f. Chr.

ΞΥΡΟΞΧΡΗΞΤΟΞ

Σύρος χρηστός.

132.

Stele, I. — H. 68, B. 43, T. 8. BH. 3¼—3½. — 3 Aarh. f. Chr.

ΣΩΓΑΤΡΑ

Σωπάτρα.

133.

Stele, II. — H. 60, B. 33, T. 6. BH. 2½—3. — 3—2 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 168, 32.

ΞΩΞΤΡΑΘΗ

Ξωστράτη.

134.

Stele, I. — H. 66, B. 41, T. 10. — BH. 1¾—2½. — 3—2 Aarh. f. Chr.

_ΩΞΤΡΑΘΗ
ΕΥΚΡΙΤΟΥΞωστράτη
Εὐκρίτου.

[135.]

Aliveri. — Udgivet af A. BAUMEISTER i *Neue Jahrb. f. Philol.* 75, 352.

ΩΤΙΩΝ
 ΣΤΡΑΤΟ
 ΛΑΟΥΔΟΥ
 ΛΟCΕΤΩΝ
 ΕΙΚΟCΙ

Σωτίων
 Στρατο-
 λάου δοῦ-
 λος ἐτῶν
 εἴκοσι.

[136.]

Simpel Marmorstele, funden i Ruinerne af en Kirke paa Vejen imellem Eretria og Vasiliko. Udgivet af BURSIAE i *Berichte d. kgl. sächs. Gesellsch. d. Wissensch.* 1859, S. 127 (og *Archäol. Zeit.* XV, 27*).

ΤΙΜΟΚΛΗΣ
 ΓΑΝΤΑΙΝΟΥ

Τιμοκλῆς
 Πανταίνου.

137.

Stele, I. — H. 64, B. 39, T. 17. BH. 2 $\frac{1}{4}$ —3. — 3 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 166, 5.

ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ

Τιμοκράτης.

138.

Fragment af en lille Stele, III. — (H. 20), (B. 20). BH. 2—2 $\frac{1}{2}$. — 1 Aarh. f. Chr. (?)

ΜΟΚΙ

[Τ]ιμοκ[ράτης?]

139.

Svær, lav Stele, brudt i to Stykker. — BH. 2 $\frac{1}{2}$ —3 $\frac{1}{2}$. — 3 Aarh. f. Chr.

ΤΙΜΟΚΡ

Τιμοκρ — —

140.

Graa Kalkstensblok. — H. 53, B. 26 $\frac{1}{2}$, T. 22. BH. 1 $\frac{1}{2}$ —2 $\frac{1}{4}$. — 2 Aarh. f. Chr.

ΤΡΥΦΕΡΟΝ
 ΓΑΡΑΜΟΝΟΥ

Τρύφερον
 Παραμόνου.

Angaaende Akcenten i *Τρύφερον* se min Bemærkning til Nr. 107 (smlgn. Nr. 142 og 143). — Det samme Navn findes f. Ex. hos KUMANUDIS *Ἀττικ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* Nr. 520: *Τρύφερον Αὐτοκράτου Ε(ὐ)ωνυμέως γυνή.*

Det er muligvis den samme Indskrift som efter CYRIACUS er udgivet i *Corp. inscr. Græc.* 2146 og *Le Bas* 1606 (*Τρύφερον Παραμόνου* i én Linje); jeg har derfor ikke opført denne som et særskilt Nummer. [Er Indskriften den samme, saa er Boeckhs Opfattelse af den urigtig.]

141.

Le Bas 1605 = *Corpus inscr. Græc.* 2146 b.

Κ. ΦΑΒΙΟΣΜΑΞΙΜΟΣΖΩΝ
 ΝΟΥΜΗΝΩΑΣΚΛΑΤΤΩΝΟΣ

Κ. Φάβιος Μάξιμος Ζω(σί-
 μ?)ου, Μηνὼ Ἀσκληπάωρος.

Indskriften findes efter ULRICHS *Reisen und Forsch.* II, 249, 39 paa en stor Kvadersten i Nærheden af Eretrias Akropolis. *Boeckh* (og hans Forgængere) skiller Ordene saaledes: *Κ. Φάβιος Μάξιμος ζῶν Νουμήνω[ι] Ἀσχλάπωνος*; men herimod maa indvendes baade, at hele Indskriften derved faar en underlig Karakter, og at et Navn som *Νούμηγος* er uden Exempler og savner al Analogi. Jeg opfatter Indskriften som et Gravminde over Mand og Hustru. Hvor let Ændringen **-NN-** til **-ΣΙΜ-** er, véd enhver, der har givet sig af med græske Indskrifter. Ganske vist kan jeg intet Exempel anføre paa Navnet *Μηνώ*, men det er regelmæssigt dannet, og der findes flere lignende.

[142.]

Δελτίον ἀρχαιολογικόν 1889, 167, 11.

Φανη

Φάνη.

Hvis Indskriften er fuldstændig, maa *Φάνη* svare til det enkelte Gange forekommende Mandsnavn *Φᾶνος*; Ex. fra Amorgos *τοὺς νεωποιαῖς τοὺς περὶ Φᾶνον*, *Mittheil. d. deutsch. arch. Inst.* I, 337, Nr. 7, L. 22, hvor Akcenten urigtigt er sat over sidste Stavelse¹⁾. Et tilsvarende Diminutiv som Kvindenavn hos KUMANUDIS *Ἀτικ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 1908: *Φάνιον Κορινθία τίτθ[η]*. *Terents Phormio* 317. 352.

143.

Stele, II, afbrudt foroven og forneden. — (H. 46), B. 35, T. 6. BH. 2—3. — 3 Aarh. f. Chr. — Tidligere udgivet af BURSIAI i *Berichte der kgl. sächsischen Gesellsch. d. Wissensch.* 1859, 128.

ΦΙΛΙΓΓΗ

Φίλιππη

ΟΡΦΑΝΟΥ

Ὀρφάνου.

Navnet *Ὀρφανος* har jeg ikke truffet andetsteds.

[144.]

Bullet. de corresp. hell. III, 212, 4.

ΦΙΛΙΓΓΟΣ

Φίλιππος

.... ΟΝΟΣ

.... ονος.

145.

Stele, I. — H. 125, B. 34, T. 12. BH. 1²—5. — 2 Aarh. e. Chr. (?) — Skodesløs, slet Skrift.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Φίλιππος

ΣΤΦΟΣ

σοφός(?).

¹⁾ Se *Ἐπιτομή τῆς καθολικῆς προσφῶδιας Ἡρωδιανοῦ* (den saakaldte *Arcadius*) ed. M. Schmidt, p. 71, 22 (*Barker* 63): *Τὰ εἰς ΑΝΟΣ* δισύλλαβα κύρια ὄντα ἢ προσηγορικὰ, μὴ ἔχοντα διαστολὴν, βαρύνεται. *Τάνος, Φάνος τὸ κύριον, πάνος ὁ δίφρος κτλ.* I vore Haandskrifter findes flere Steder *Φανός* (se K. LEHR'S *De Aristarchi studiis Homericis*², S. 280).

146.

Stele, III. — H. 88, B. 31½, T. 9. BH. 2¼—4½. — 2 Aarh. e. Chr. — Skodesløs, slet Skrift.

ΦΙΛΟΚΛΗC
ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ
ΧΡΗΤΟΣ

ΦιλοκλήC
Μενεκράτου
χρη(σ)τός.

147.

Stele, I. — H. 126, B. 63½, T. 20. BH. 4½—5. — 1 Aarh. e. Chr. (?)

ΦΙΛΤΩ
ΔΗΜΟΝΟΜΟΥ

Φιλτώ
Δημονόμου.

Φιλτώ, der ikke anføres af Pape, findes f. Ex. hos KUMANUDIS *Ἀττικ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 181. Det forholder sig til Φιλώ som Φιλτων til Φίλων (smlgn. Φίλτη, ΦιλτίC : Φίλη, ΦιλίC o. lign.).

148.

Stele, I. — H. 135, B. 68, T. 23. BH. 3—4. — 2—1 Aarh. f. Chr. — Over Indskriften er udhugget to Grene, som mødes i Midten.

ΦΙΛΩ
ΚΛΕΟΧΑΡΟΥ

Φιλώ
Κλεοχάρου.

149.

Stele, I. — H. 100, B. 54, T. 17. BH. 3½—4. — 2—1 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 168, 36 (Φιλωνχος | Χαιρεστρατου).

ΦΙΛΩΝΙΧΟΣ
ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΥ

Φιλώνιχος
Χαιρεστράτου.

150.

Stele, I. — H. 87, B. forneden 46, foroven 39, T. 15. BH. 2¼—2¾. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΧΑΙΡΙΓΓΗ
ΖΗΛΕΟΥ

Χαιρίππη
Ζηλέου.

Ζηλέας findes ogsaa i Navnekataloget (*Ἐφημερ. ἀρχαιολ.* 1887, 83 ff., L. 52), ligeledes den afledede Form Ζηλάδης (L. 314).

151.

Stele, III; Spidsen afbrudt. — (H. 28), B. 32. BH. 1¾—2. — 1 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 19 (Χαριτων | Αισνου).

ΧΑΡΙΤΩΝ
ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Χαρίτων
Αισχίνου.

152.

Stele, I. — H. 60, B. 36, T. 5. BH. 2¼—2½. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΧΑΡΜΑΝΤΙΔΗΣ

Χαρμαντίδης.

153.

Stele, I. — H. 52, B. 33½, T. 9. BH. 3—3¾. — 3 Aarh. f. Chr.

ΧΑΡΜΙΔΗΣ

Χαρμίδης.

[154.]

Udgivet af RANGABÉ i *Mémoires prés. par div. sav.*, I sér., t. III, S. 206.

ΧΑΡΜΩ

Χαρμῶ

ΝΙΚΙΟΥ

Νικίου.

155.

Stele, I. — H. 50, B. 21½, T. 10. BH. 2¼—2½. — 2 Aarh. f. Chr. (?)

ΧΙΟΝΗ

Χιόνη.

156.

Stele, III. — (H. 70), B. 41, T. 7. BH. c. 2. — 2 Aarh. f. Chr.

Λ . . . Υ Ω

Λ . . . υ ω

ΓΟ ΨΕΜΑΙ ΨΙΔΟΥ

Πο[λ]εμ[α]ρ[χ]ίδου.

Der kan næppe være Tvivl om Supplementet i anden Linje; smlgn. min Bemærkning til Nr. 5.

157.

Stele, I. — H. 80, B. 45, T. 12. BH. 1¼—3¼. — 1 Aarh. f. Chr. Skriften uregelmæssig.

. . . Μ Ο Κ Ι Ο Ν

. . . μοκιον

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥ

Καλλικράτου.

158.

Stele med næsten udvisket Indskrift.

— — — Ν

— — Ρ Ο

— — Σ

159.

Stelefragment. — (H. 16), (B. 19), T. 7. BH. 3—3½. — 2 Aarh. f. Chr.

ΟΝΗ

— — — όνη

ΣΤΟΥ

— — — στου.

[160.]

Bullet. de corresp. hell. III, 213, 9.

. . . ΟΤΕΛΗΞ

[Ποθ]οτέλης

. ΟΛΥΞΕΝ . .

[Π]ολυξέν[ου].

Supplementet i første Linje kan ikke betragtes som helt sikkert, men er i høj Grad sandsynligt, da Navne begyndende med *Ποθο-* var ret almindelige i Eretria. Udgiveren, *Girard*, har ikke tilføjet de manglende Bogstaver; jeg gaar ud fra, at han med Vished har kunnet bestemme deres Antal.

161.

Øverste Hjørne af en Stele, I. — (H. 38), (B. 25), T. 9. BH. 2—3. — 2 Aarh. f. Chr.

Ρ Ε Τ Η

— — ρέτη

ΘΕΝΟΥ

— — θένου.

Paa næstsidste Plads i anden Linje har Stenhuggeren først indmejslet et Y og derefter rettet Fejlen.

162.

Stele, I. — H. 92, B. 43, T. 15. BH. 2—2½. — 2 Aarh. f. Chr.

ΣΩ
Β. ΟΤΤΟΥ

. . . σω
Β[ε]όττου.

163.

Fragment.

ΦΙ

Φ — — —

164.

Raa Kalkstensblok. — H. c. 55, B. c. 50. BH. 4—5. — 5—4 Aarh. f. Chr.

ΗΟΡΟΞ
ΘΗΚΗΞ

Ηόρος
θήκης.

165.

Det øverste af en Stele, I, med simpel Profilering (Abacus, Kymation) foroven. — (H. 33), B. 41, T. 7. BH. 1½—3. — 1 Aarh. f. Chr.

ΦΙΛΙΣΤΗ
ΗΓΗΣΙΓΓΟΥ
ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΙΣ

Φιλίστη
Ἡγησίππου
Ἀλικαρνασσίας.

166.

Stele, III; det nederste afbrudt. — (H. 90), B. 44, T. 8. BH. 2½—3½. — 1 Aarh. e. Chr. — De to første Linjer er med Forsæt halvt udslettede.

ΙΣΙΔΩΡΑ
ΑΠΑΜΙΣΑ
ΧΑΙΡΕ

Ἰσιδώρα
Ἀπάμισα
χαῖρε.

Ἀπάμισα er en Fejl (eller anden Skrivemaade) for Ἀπάμισσα, der enkelte Gange forekommer som Hunkönsform til Ἀπαμεύς (f. EX. KUMANUDIS Ἀτικ. ἐπιγρ. ἐπιτ. 1583 b).

167.

Stele, I. — H. 87, B. 37½, T. 12. BH. 2¾—3. — 3 Aarh. f. Chr.

<ΛΕΟΔΙΚΑ
ΛΥΣΙΩ
ΑΧΑΙΙΣ

Κλεοδίκα
Λυσίω
Ἀχαιίς.

168.

Stele, I. — H. 80, B. 51, T. 23. BH. 2 $\frac{1}{4}$ —3. — 2—1 Aarh. f. Chr.

ΠΙΣΙΔΗΜΟΣ
ΤΕΡΡΗΜΙΟΥ
ΕΤΕΝΝΕΥΣ

Πισίδημος
Τερρημίου
Έτεννεύς.

Etenna var en By i Pisidien. Navnet *Τερρήμιος* (-μίας?), der næppe er beslægtet med noget hellenisk Ord, er derfor vel af barbarisk Oprindelse.

169.

Stele, III. — H. 86, B. 34, T. 9. BH. 2 $\frac{1}{2}$ —3 $\frac{1}{2}$. — 1 Aarh. (e. Chr.?).

ΜΥΛΛΕΝΑΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΣ

Μυλλένας
Θεσσαλός.

Navnet *Μυλλένας* synes ellers ukendt; i Papes Lexikon anføres *Μυλλέας* og *Μυλλίας*.

170.

Stele, I. — H. 88, B. 50 $\frac{1}{2}$, T. 20. BH. 2 $\frac{1}{2}$ —3. — 2 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 166, 4.

ΓΡΑΞΙΑΣ
ΑΡΙΣΤΕΙΟΥ
ΘΕΤΤΑΛΟΣ

Πραξίας
Ἀριστείου
Θετταλός.

171.

Stele, II. — H. 61, B. 35, T. 7. BH. 3. — 1 Aarh. f. Chr.

ΚΑΛΛΥΝΘΙΣ
ΘΗΒΑΙΑ

Καλλονθίς
Θηβαία.

Det samme Navn findes paa en Stele i Theben, LARFELD *Sylloge* 284; smilgn. *Καλλονθίς* paa to attiske Gravlekythoi, *Corpus inser. Attic.* II 4161 og 4163.

172.

Stele, II. — H. 46, B. 29, T. c. 5. BH. 2—2 $\frac{1}{4}$. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΜΕΛΑΝΘΙΣΘΗΒΑΙΑ

Μελανθίς Θηβαία.

Μελανθίς forekommer ogsaa i en Gravskrift fra Tanagra, LARFELD *Sylloge* 459.

173.

Stele, I. — H. 53, B. 32, T. 7. BH. 2 $\frac{3}{4}$ —3. — 3 Aarh. f. Chr.

ΜΝΑΣΙΣ
ΘΗΒΑΙΑ

Μνασίς
Θηβαία.

174.

Stele, III. — (H. 75), B. 34, T. 7. BH. 1 $\frac{1}{4}$ —2. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΜΑΤ.Α
ΜΑΝΙΤΟΥ
ΘΡΑΪΤΑ

Ματ[ί]α
Μανίτου
Θραΐτα.

Supplementet i første Linje er usikkert. Jeg har indsat Iota paa den manglende Plads og antager, at Navnet er beslægtet med Neutrumsformen *Μάτιον*, der ogsaa findes som Kvinde-
navn (*Corpus inscr. Attic.* III, 2273); smlgn. *Ἀμμία*: *Ἀμμιον*. Muligt er det, at det for-
svundne Bogstav har været P, skönt *Μάτρα* synes mig at være et lidet passende Kvinde-
navn. — *Μανίτας* forekommer enkelte Steder som Mandsnavn (f. Ex. *Corpus inscr. Graec.*
II, 2691 e. — Paa Skrivemaaden *Θραῖτα* (ῶ: *Θραῖτα*) for *Θραῖττα* indeholder *Kumanudis's*
Samling to Exempler (Nr. 1840 og 1846).

175.

Stele, II. — H. 82, B. 35, T. 5½. BH. 2—3½. — 3—2 Aarh. f. Chr.

ΑΡΧΙΜΕΝΗΣ
ΑΡΧΙΝΟΥ
ΚΑΡΥΣΤΙΟΣ

Ἀρχιμένης
Ἀρχίνου
Καρύστιος.

176.

Pille; paa den vandrette Flade foroven fire Huller, som har tjent til Fastgørelse af en eller anden
Genstand. — H. 105, B. 30½, T. 17. BH. 2½. — 2 Aarh. f. Chr.

Γ Ρ Ω Ι Ι Ω Ν
Β Ο Υ Λ Ο Υ
ΚΡΗΣΔΡΗΡΙΟΣ

Πρωτίων
Βούλου
Κρής Δρήριος.

ΒΟΥΛΟΥ maa vist trods den ukretiske Form betragtes som et særlig kretisk Navn. I en
af de forskellige Overleveringer, som foreligger, siges Epimenides at være *Βώλου υἴος*.
Dette antager jeg for den ægte kretiske Form af Navnet og sætter altsaa dette i Forbin-
delse med *βουλή*—*βωλά* (smlgn. kretisk *Βῶλις* = *Βούλις*). Nominativ har sandsynligvis
heddet *Βούλος* (smlgn. *Ἰρανος*, *Θοῖνος* og enkelte andre). Imidlertid er det muligt, at
ΒΟΥΛΟΥ bør tydes paa samme Maade som **ΣΩΔΟΥ** i Nr. 124.

Sammenstillinger som *Κρής Δρήριος*, hvorpaa ogsaa de følgende Indskrifter yder
Exempler, er ret almindelige i Gravskrifter, *ΚΥΜΑΝΟΥΔΙΣ Ἄτιχ. ἐπιγρ. ἐπιτ.* 1915 *Θαρριάδας* |
Φρονήμονος | *Κρής Ὑάξιος*; 1917 *Χαιρίας Κρής* | *Χερσονάσιος*, og for at tage et Exempel
fra en anden Egn 1806 *Ἀγέμων* | *Θετταλός* | *Σχοτοσ-* | *σαῖος*. (*Kumanudis* skriver *Σκότος*
Σάιος; men *Brückners* Rettelse, se *Ornament u. Form d. att. Grabstelen*, S. 38, træffer
aabenbart det rigtige).

177.

Stele, IV. — H. 92, B. 32, T. 6. BH. 1¼—2. — 1 Aarh. f. Chr.

Χ Ε Ν Ω Ν
ΕΞΑΚΩΝΤΟΣ
ΚΡΗΣΔΡΗΡΙΟΣ

Χένων
Ἐξακῶντος
Κρής Δρήριος.

Hvoraf *Χένων* er afledet, er mig uklart; jeg har ikke truffet dette Navn andensteds.

178.

Stele, I. — H. 83, B. 42, T. 10. BH. 1 $\frac{3}{4}$ —2 $\frac{1}{4}$. — 2 Aarh. f. Chr.

ΥΡΝΙΟΣΑΡΧΩΝΙΔΑ
ΡΗΣΛΥΤΤΙΟΣ

[Κ]ύρνιος Ἀρχωνίδα

[Κ]ρής Ἀύττιος.

Ethnika som *Κύρνιος* anvendtes jævnlig som Personnavne; et historisk Exempel er *Λαχεδαμόνιος*. Til samme Gruppe som *Κύρνιος* hører *Ἰθακήσιος* (eretrisk Exempel *Ἐφφημερ. ἀρχαιολ.* 1887, 83 ff., L. 43 og 54), *Λέσβιος*, *Λήμιος* o. a. — Supplementet [*Πύρνιος* var ogsaa muligt, men har ikke saa megen Sandsynlighed for sig.

Κύρνιος's Fædreney hedder hos Forfatterne sædvanlig *Αύκτος*; ved Siden heraf findes ogsaa hist og her *Αύττιος*, og dette synes at være den eneste Form, der er overleveret i Indskifterne (kretisk Indskrift i *Cauers delectus*² Nr. 121, Møntlegender o. s. v.).

179.

Det øverste af en Stele, II. — (H. 36), B. 33, T. 5. BH. 1 $\frac{3}{4}$ —2 $\frac{1}{4}$. — 3 Aarh. f. Chr.

ΦΙΛΟΞΕΝΗ
ΜΑΓΝΗΞΕΑ

Φιλοξένη

Μάγνησσα.

180.

Stele, II. — H. 66, B. 40, T. 8. BH. 2 $\frac{1}{2}$ —3 $\frac{1}{2}$. — 3—2 Aarh. f. Chr. — Trykt med Minuskler i *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1889, 167, 23.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΜΑΚΕΔΩΝ

Διονύσιος

Μακεδών.

181.

Det øverste af en Marmorstèle, som foroven har en raa Palmette. — (H. 65, Palmettens Højde 40), B. 46, T. 14. BH. 1—1 $\frac{1}{4}$. — 2—1 Aarh. f. Chr. — Skriften er ved Stenens Forvitring bleven meget utydelig. Stelen er brudt under Begyndelsen af 2den Linje, og Bruddet fortsætter sig skraat nedefter, saaledes at Slutningen af 3dje og 4de Linje er bevaret, rigtignok i næsten ulæselig Tilstand.

ΟΙΚΤΕΙΡΩΠΟΛΕΜΩΝΛΟΓΟΥΚΕΤΙΓΑΤΡΙΔΑΝΕΙΤΑ
ΕΥΙΓΓΡΟΝΚΛΕΙΝΗΝΔΟΥ. ΙΜΑΚΕΔΟΝΙΗΝ
ΞΕΤΕΚΝΑΣΟ
ΘΕΜΕΒΙΟΥ

*Οικτείρω Πολέμωνα, ὅγ' (ὀς?) οὐκέτι πατρίδα νεῖτα[ι],
εὐίππον, κλεινήν δου[ρ]ῖ Μακεδονίην.*

— — — τέχνα — —
— — — βίου.

Med Navnet *Μακεδονίην* har Digteren ikke gjort sig Skrupler; det kunde jo heller ikke nytte ham noget. Tillægsordene er saa vel valgte, at man vel næppe kan antage, at den ukendte eretriske Poet er den første, der har hædret Makedonien dermed; *κλεινή δουρί* er en let Omformning af det homeriske *δουρὶ κλειτῶς*.

182.

Stele, I. — H. 84, B. 38, T. 10. BH. 1 $\frac{3}{4}$ —2 $\frac{3}{4}$. — 2 Aarh. f. Chr.

ΝΑΡΙΛΟΣ

Νάριλος

ΝΑΡΙΛΟΥ

Ναρίλου

ΜΑΡΑΘΗΝΟΣ

Μαραθηρός.

Νάριλος (*Ναρίλος?*), som næppe er overleveret andensteds, kunde maaske tydes som et hellenisk Navn. *Hesychios* har Glosserne *ναρεῖ·τηρεῖ* (paa urette Plads), *ναρούς·τοὺς φύλακας*; Endelsen *-λος* forekommer jævnlig ved Siden af *-λαος*; se *Corpus inscr. Graec.* I, S. 887. Men da den mest bekendte, eneste betydelige By af Navnet *Μάραθος* laa i Foinikien, er det sandsynligere, at *Νάριλος* er af uhellenisk Oprindelse¹⁾.

183.

Stelefragment, IV, med et rundt Skjold i Gavlen. — (H. 31), (B. 25). BH. 1 $\frac{3}{4}$ —2 $\frac{1}{4}$. — 1 Aarh. e. Chr. — Hæslig, uregelmæssig Skrift.

ΧΗΡΙ

Χηρι — —

ΧΗΡΙΦΙ

Χηριφι[λου]

ΔΩΚΕΪ

Φωκε[ύς].

Jeg antager, at *η* i første Stavelse kun skyldes den i Kejsertiden ret hyppige Sammenblanding af *ει* og *η*, og at de to Navne er afledede af *χεῖρ*.

¹⁾ Hr. Professor V. Schmidt har godhedsfuldt meddelt mig, at han anser **ΝΑΡΙΛΟΣ** for en Gengivelse af et foinikisk Navn **לְעֵר דֵּי** *naar el o: puer dei*.

Register til Indskrifterne.

Ἀθηναίου 1.
 Ἀθηνόδωρος 1.
 Ἀθηροκλέης 2.
 Ἀθηροκλέου 116.
 Ἄϊδη 88.
 Αἰσχίνου 151.
 Αἰκαρνασσίς 165.
 Ἀμμία 3.
 Ἀμόντας 4.
 Ἀμφίκλεια 5.
 Ἀμφινίχη 6.
 Ἀμφισθένου 74.
 Ἀναξίφίλου 22.
 Ἀντιπάτρου 7.
 Ἀπάμισα 166.
 Ἀπολλόδωρος 8.
 Ἀπολλωνίου 8.
 Ἀρίσταινα 9.
 Ἀριστείδης 10.
 Ἀριστείου 170.
 Ἀριστοδήμου 100.
 Ἀριστοκλής 11.
 Ἀριστοξένου 3.
 Ἀρίστουλλος 12.
 Ἀριστώ 13.
 Ἀρτεμισία 14.
 Ἀρχεπόλιδος 10.
 Ἀρχιμένης 175.
 Ἀρχίνου 175.
 Ἀρχίπη 15.
 Ἀρχώ 16.
 Ἀρχωνίδα 178.
 Ἀσκλάπων 17.
 Ἀσκλάπωνος 141.

Ἀστράγαλος 18.
 Ἀστυκράτη 19.
 Ἀφροδισία 20.
 Ἀχαιΐς 167.
 Βωΐτις 21. 22.
 Βώππου 162.
 Βοιώτας 23.
 Βούλου 176.
 Γῆρος 24.
 Γόργυθος 25.
 Δημητρίου 23. 40.
 Δήμπεπος 26.
 Δημοκρίτης 27.
 Δημοκρίτου 28.
 Δημονίκου 25.
 Δημονόμου 147.
 Δημοσθένης 28.
 Δημοτίμου 26.
 Δημοφάνης 29.
 Δημοφίλη 30.
 Διόδωρος 31.
 Διόχοσμος 32.
 Διονύσιος 33. 180.
 Διονυσίου 35. 61.
 Διονυσόδωρος 34. 35.
 δοῦλος 135.
 δουρί 181.
 Δρήριος 176. 177.
 εἴκοσι 135.
 Ἐλληναίους 93.
 Ἐλήνη 36.
 Ἐλπίδοτος 37.
 Ἐξακῶντος 177.
 Ἐπίκουρος 38.

Ἐρατοξένου 44.
 Ἐρμάφιλος 39.
 Ἐρμογένης 40.
 Ἐρμοφίλου 115.
 Ἐρμων 41.
 Ἐρπυλλίς 42.
 ἔστέρισεν 88.
 Ἐτεννεύς 168.
 ἐτῶν 135.
 Ἐῤβιον 88.
 Ἐῤβιος 43.
 Ἐῤβίωτος 44.
 Ἐῤβίου 52.
 Ἐῤδειπνος? 45.
 Ἐῤδώρου 46.
 Ἐῤτεηρίδης 46.
 εῤππου 181.
 Ἐῤκρίτου 134.
 Ζηλέου 150.
 Ζώσιμος 35.
 Ζωσίμου? 141.
 Ἥγεμόνη 47.
 Ἥγησίππου 165.
 Ἡδύλη 48.
 Ἡλιόδωρος 49.
 Ἡράκλειτος 46.
 Ἡροδότου 69.
 Θεαγένης 50.
 Θεμισωνος 49.
 — — θένου 161.
 Θεογεΐτονος 17.
 Θεοδότη 35.
 Θεοδότου 35.
 Θεόδωρος 51.

Θεοδώρου 51.
 Θεοκύδης 52.
 Θέρσανδρος 53.
 Θεσσαλός 169.
 Θετταλός 170.
 Θηβαία 171. 172. 173.
 Θήκης 164.
 Θρηῆτα 174.
 Θρασίππου 16.
 Ίππικου 106.
 Ίππόστρατος 54.
 Ίποχάρης 55.
 Ίσιώρα 166.
 Καλλίας 56.
 Καλλικράτης 57. 58.
 Καλλικράτου 157.
 Καλλίου 34.
 Κάλλιππος 59.
 Καλλίππου 66.
 Καλλιστράτης 60.
 Καλλιφάνου 104.
 Καλυνθίς 171.
 Κανθάρα 61.
 Καρίων 62.
 Καρύστιος 175.
 Κεικόλαος 63.
 Κεικόλαου 63.
 Κεραίωνος 94.
 Κλεαγόρη 64.
 Κλέαχος 75.
 Κλεαρέτη 65.
 Κλεαρίστη 66.
 κλεινήν δουρί 181.
 Κλεινομάχου 68.
 Κλειτομάχη 67. 68. 69.
 Κλεοβόλη 70.
 Κλεοθία 167.
 Κλεοκράτης 71.
 Κλεομέδων 72.
 Κλεονίκη 73.
 Κλεοξένη 74.
 Κλεοφαντίδου 105.
 Κλεοχάρης 75.

Κλεοχάρου 148.
 Κλεώ 76.
 Κρής 176. 177. 178.
 Κρώς 77.
 Κρίτη? 78.
 Κριτόδημος 79.
 Κτηρίας 80.
 Κτηρίκλεια 81.
 Κτησαρέτη 82.
 Κτησέου 83.
 Κτησίας 83.
 Κυνίου 29.
 Κύρνιος 178.
 Κωνώπη 84.
 Λεοντίς 85.
 Λευχίη 86.
 Λεύκωνος 101.
 Λυσάνδρα 87.
 Λύσανδρον 88.
 Λυσίπη 89.
 Λυσίω 167.
 Λύττιος 178.
 Λ...υ...ω 156.
 Μάγνησσα 179.
 Μακεδονίην 181.
 Μακεδών 180.
 Μανίτου 174.
 Μαντίκλεια 90.
 Μάξιμος, Κ. Φάβιος 141.
 Μαραθηνός 182.
 μαστοῦ μητρος 88.
 Ματία? 174.
 Μεγακλῆς 91.
 Μεγαλίνος 92.
 Μειξικλέους 32.
 Μελανθίς 172.
 Μέλανθος 93.
 Μέλων 94.
 Μενεκλείδου 103.
 Μενεκράτου 146.
 Μένων 95.
 Μένωνος 129.
 μέτρον ἤβης 88.

Μηνώ? 141.
 Μίλων 96.
 Μνασίς 173.
 Μοῖρα 88.
 ..μόχιον 157.
 μονόπαιδ' 88.
 Μοσχίων 97.
 Μυλλέννας 169.
 Μυρτίχη 98.
 Μύρτων 99.
 Μύωνος 77.
 Νάριλος 182.
 Ναρίλου 182.
 νεῖται 181.
 Νικαγόρη 100.
 Νικάνδρος 101.
 Νικάνδρου 6. 38.
 Νικησώ 102.
 Νικίου 35. 154.
 Νικοδήμου 31.
 Νικοκλῆς 103.
 Νικομάχη 104.
 Νικομάχου 57. 109.
 Νικώ 105.
 Νόημα 106.
 Νουμηγίου 37.
 ...ωνος 78.
 — — ν 158.
 Ξεναρέτ[η] 107.
 Ξεννώ 108.
 Ξενοκρίτου 73.
 Ξένωνος 108.
 οἰτείρω 181.
 — — όνη 159.
 Όνησικράτης 109.
 Όνησίμη 110.
 Όνησίμου 33.
 Όνησίφορον? 111.
 ...ονος 144.
 όρος 164.
 Όρφάνου 143.
 Όφίμου 11.
 παιδός 88.

Πανκλέου 79.
 Πανταίνου 136.
 Παντακλείη 112.
 Παραμόνη 113. 114.
 Παραμονίδου 5.
 Παράμονος 115.
 Παραμόνου 20. 48. 140.
 Παραμώνου 62.
 πατρίδα 181.
 Πανσίας 116.
 Πείσανδρος 117.
 Πεισιδήμου 4.
 Πισίδημος 168.
 Πινυτι — — 118.
 Πολεμαρχίδου 156.
 Πολέμωνα 181.
 Πολύκρι[τος] 119.
 Πολύκτητος 120.
 Πολυμήδου 81.
 Πολυξένου 160.
 Ποσειδιππος 121.
 Ποσιδίππου 102.
 Πραξίας 170.
 Πρείμου? 111.
 προγόνοισι 88.
 Πρόδικος 122.
 Πρόσοδος 123.
 Πρωτίων 176.
 [Πυθ]οτέλης 160.

Πύθων 124.
 Πυρρίας 125.
 — — ρέτη 161.
 — — ρο 158.
 Σμύλου 67.
 Σίμων 126.
 σοφός 145.
 Στεφάνου 39.
 Στίλβων 127.
 — — στου 159.
 Στρατολάου 135.
 Στρατονίκη 128.
 Σύρα 129.
 Συρίσκος 130.
 Σύρος 131.
 — — σω 162.
 Σωδοῦ 124.
 Σωπάτρα 132.
 Σωστράτη 133. 134.
 Σωστράτου 43.
 Σωτίων 135.
 — — ς 158.
 τεχμαίρομαι 88.
 Τερρημίου 168.
 Τιμοκλής 136.
 Τιμοκράτης 137. 138? 139?
 Τρύφερον 140.
 Φάβιος, Κ. Φ. Μάξιμος 141.

Φάνη 142.
 Φιλίππη 143.
 Φίλιππος 144. 145.
 Φιλίστη 165.
 Φιλοκλῆς 146.
 Φιλοκράτου 14. 87.
 Φιλοξένη 179.
 Φιλοστράτου 126.
 Φιλτώ 147.
 Φιλώ 148.
 Φιλώνιχος 149.
 Φιλωνίχου 92.
 Φίλωνος 110.
 Φωκεύς 183.
 Φ — — 163.
 χαῖρε 20. 37. 50. 51. 166.
 Χαροεστράτου 149.
 Χαροίππη 150.
 Χαρίτων 151.
 Χαρμαντίδης 152.
 Χαρμίδης 153.
 Χαρμώ 154.
 Χένων 177.
 Χηρι — — 183.
 Χηριφίλου 183.
 Χιώνη 155.
 χρυστός 50. 95. 97. 131. 146.
 Ψωποκλέου 72.

Register til Anmærkningerne.

Akcent i Personnavne 106. 140. 142.
 Ἄμφονίχη—Ἄμφόνικος 6.
 Ἀπάμισα 166.
 Ἀρίστανα—Ἀρίστων 9.
 Βουώτας 23.
 Βοῦλος 176.
 Δάμιππος—Δήμιππος 26.

Eretriske Dialektejendommeligheder.
 — $\bar{a} > \eta$ 5.
 — Genitivformer 2.
 — -κλέης 2.
 — -κλείη 5.
 — -χράτη 19.
 — Rhotacisme 80.
 — Dialektindskrifter 2¹).

Ethnika som Personnavne 178.

Κανθάρα 61.*Κεικόλαος* 63.*Κεραίων—Κεραίας* 94.*Κλέαξ* 75.*Κυνίας—Κυνέας* 29.*Λύττιος—Λύκτιος* 178.*Μακεδονίην (υ—υυ—)* 181.*Μειξικλέους* 32.*μονόπαις* 88.*Νάριλος* 182.

Navne, barbariske 168. 182.

— boiotiske 20.

Navne, endende paa -αξ 75.

— — -ίδης 5.

— — -ίνος 92.

— — -ιχος 20.

— — -μα 106.

— — -οίτης 21.

Παράμονος 20.*Παράμονος* 62.

Rettelser til tidligere udgivne Indskrifter 29.

72. 72²). 75. 111. 141.*Σωδοῦ* 124.*Φιλτώ* 147.*Ῥωπίχος, Ῥωπόδαρος, Ῥωποκλήης* 72.*Ῥωπός* 72.

Inscriptions funéraires érétriennes.

Publiées par

Chr. Blinkenberg.

Abréviations. H. = hauteur; B. = largeur; T. = épaisseur; BH. = hauteur des lettres. Les mesures sont données en centimètres; la mesure exprimée entre parenthèses (—) indique la partie conservée quand la stèle est brisée dans la dimension dont il s'agit. Aarh. f. Chr. = siècle avant J. C., Aarh. e. Chr. = siècle après J. C. Le signe [—] marque les inscriptions que l'auteur n'a pas vues lui-même.

Préface. Relativement aux fouilles qui ont fait découvrir les stèles funéraires, je me réfère au *Δελτίον ἀρχαιολογικόν* 1885—1889, et surtout au compte rendu de M. Tsuntas dans *Ἐφημερίς ἀρχαιολογική* 1886, 31 ff.; sur les trouvailles antérieures, on trouve quelques courts renseignements dans le *Bulletin de correspondance hellénique*, III 211—213. L'auteur a lui-même copié la plus grande partie des inscriptions funéraires pendant un séjour dans l'île d'Eubée, dans l'été de 1890, et a en outre recueilli celles dont il connaissait les publications. Pour déterminer l'âge des inscriptions, le seul moyen a été de considérer l'écriture et la forme des lettres; il a souvent, pour différents motifs, été difficile de faire une estimation précise.

Introduction. Les stèles funéraires érétriennes sont en général fort simples et assez pauvres en fait d'ornements. Elles se présentent ordinairement sous les quatre formes qui sont indiquées par les figures schématiques p. 5 (à ces figures se rapportent les chiffres romains qui accompagnent les inscriptions). Les formes I et II sont les plus anciennes et les plus simples, qui se maintiennent toujours à côté des formes postérieures III et IV. Les inscriptions elles-mêmes sont pour la plupart aussi courtes que possible; elles ne contiennent d'ordinaire que le nom du défunt, quelquefois accompagné de celui du père, au génitif. Bien que, dans les catalogues officiels, on ait ajouté aux noms des citoyens d'Érétrie l'indication du démos auquel ils appartenaient, on ne trouve cependant, comme de raison, aucune indication de ce genre dans les inscriptions funéraires.

Inscriptions. N° 2. Bien que l'inscription date d'une époque où on n'écrivait plus le dialecte érétien, on doit cependant, d'après toutes les circonstances qui parlent en faveur de cette hypothèse, regarder *-κλέης* comme une véritable forme du dialecte érétien.

N° 5. *-κλεια* est la forme féminine grecque commune de *-κλής*. La vraie terminaison érétienne a sans doute, dans ce cas, été *-κλείη*.

Les noms en *-ίδης* sont des plus communs à Érétrie; différentes circonstances témoignent que le souvenir de leur ancienne signification patronymique s'est maintenu longtemps parmi le peuple et s'est manifesté dans l'application.

N° 19. Les noms de femme correspondant aux noms d'homme en *-χράτης* se terminent, dans les inscriptions érétriennes conservées, tous en *-χράτη* (la terminaison ordinaire, ailleurs *-χράτεια*, ne se rencontre pas ici).

N° 20. *Παράμονος* est le nom érétrien qu'on rencontre le plus souvent. Cette circonstance, de même que plusieurs autres (les noms *Βίπτος*, *Ξεννώ*, la terminaison fréquente *-χος*, etc.) témoigne d'une influence de la Béotie.

N° 21. *Βιωίτης* doit être interprété comme la forme féminine du nom d'homme *Βιωίτης*, qui n'a guère été transmis, mais ne manque pas d'analogies.

N° 29. Un *Δημοφάνης Κυνίου* (*Μυθουπόθεν*) apparaît aussi dans l'inscription *Έφημερ. αρχαιολ.* 1887, 83 ff. l. 165 (d'après la copie que l'auteur a prise de la stèle). C'est peut-être le même dont l'épithaphe est donnée ici. *Κυνίου* est interprété comme le génitif de *Κυνίας* (dérivé de *κυν-*).

N° 62. La forme singulière *Παράμονος* se trouve aussi dans une épithaphe béotienne.

N° 63. Il y a lieu de croire que la première partie du nom *Κεικόλαος* dérive du mot *κίκος*.

N° 72. Il ne faut pas voir dans la première partie de *Ψρωποκλήης* un nom de localité. Des noms analogues (*Ψρωπόδωρος*, *Ψρώπιχος* dans le catalogue des noms érétriens *Έφημερ. αρχαιολ.* 1887, 83 ff., l. 286, d'après la copie que l'auteur a prise de la stèle) et d'autres analogies montrent que *Ψρωπός* a aussi été le nom d'un héros; on le trouve cité comme tel seulement chez Etienne de Byzance. Le nom *Ψρωποκλήης* apparaît sans doute aussi dans une autre inscription très détériorée (voir plus haut p. 21¹).

N° 75. *Κλέαχος* est le génitif de *Κλέαξ*, qui est une dérivation qu'on ne rencontre guère ailleurs de *κλέος*. Il faut cependant lire cette forme au lieu de *ΚΛΕΑΙΟΣ*, qui d'après la copie de l'auteur et celle de M. Tsuntas, se trouve dans le catalogue de noms publié dans *Έφημερ. αρχαιολ.* 1887, 83 ff., l. 27.

N° 80 et 81. Ces deux inscriptions sont les seules de cette collection qui renferment des exemples du rhotacisme érétrien.

N° 100. Au lieu d'un *η* on avait d'abord gravé un *α* dans *Νικαγόρη*.

N° 106. *Νόημα* est une forme neutre employée comme nom de femme; l'auteur cite plusieurs noms analogues.

N° 141. Il n'est pas certain que cette inscription se soit trouvée sur une pierre tumulaire. Mais il semble plus juste de l'interpréter de la manière indiquée (p. 33) que de suivre sur ce point M. Boeckh et ses devanciers.

N° 174. La restitution de la première ligne ne donne pas un résultat sûr.

N° 182. Le nom *Νάριλος* et sans doute d'origine non-hellénique (sémitique).